

ด 2

D Magazine

นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย
www.d-magazine.de

นิตยสารเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาทักษะคนไทยในต่างแดน
โดย NTO

การศึกษา: มาตั้งชื่องานให้ตรงกับกิจกรรมกันเถอะ
ทั่วไป: Mittelstand ความลับความเข้มแข็งของประเทศเยอรมนี

Exklusiv: AHA - AHA - AHA

ธันวาคม 2561 ฉบับที่ 26

D
k r e a t i v

กฎหมาย | บันเทิง | ศิลปะ | วัฒนธรรม

บก. บอกกล่าว

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านนิตยสารดี

ฉบับที่แล้วบก.ชักชวนให้ไปชมใบไม้เปลี่ยนสี ใครที่ยังไม่ได้ไปชม ก็คงอดชมแล้วมังคะ เพราะเมื่อท่านอ่านนิตยสารดีฉบับนี้ ใบไม้คงร่วงไปหมดแล้ว เหลือกิ่งก้านโกร๋น ๆ แต่เมื่อมองไกล ๆ ต้นไม้ที่ใบโกร๋น ๆ ที่เรียงรายกันก็เป็นเหมือนภาพลายเส้น ยิ่งถ้าเรียงรายกันบนเนิน ด้านล่างเป็นทุ่งที่ก็ไม่เหลือไม้สีเขียวแล้วก็เป็นเหมือนลายเส้นโทนมืด ๆ ให้อีกบรรยากาศหนึ่งหรือถ้าหิมะมาเร็วในปีนี้อาจทุ่งหิมะขาวที่มีไม้ไร้ใบสีออกดำ ๆ เรียงรายบนขอบเนินก็เป็นภาพที่งดงามตามสไตล์ Naive Malerei เลยทีเดียว

ฉบับนี้เป็นเรื่องของ การคิดสร้างสรรค์ หรือ kreativ บก.ก็เริ่มด้วยการมองอย่างสร้างสรรค์ให้ทุกฉากที่มองเห็นเป็นภาพที่งดงาม การคิดสร้างสรรค์ และการสร้างสรรค์นั้นทำได้ในหลายประเด็นไม่ได้จำกัดอยู่ที่ด้านใดด้านหนึ่ง นิตยสารดีฉบับนี้จึงนำเสนอ “การสร้างสรรค์” ในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การเรียน การพัฒนาความสามารถทางภาษาเยอรมัน เราก็สามารถ “สร้างสรรค์” วิธีการอย่างที่เราเห็นว่าเหมาะสมจะ อย่างที่เม้าส์มอยน์นำมาคุย (เขียน) ให้ฟัง (อ่าน) เพื่อเชิญชวนให้ท่านผู้อ่านมาพัฒนาภาษาเยอรมันของตนตามที่ตนเองสร้างสรรค์วิธีการขึ้นมา แม้แต่การใช้ชีวิตที่หลาย ๆ คนอาจจะมองว่า กลายเป็นสิ่งจำเจ เป็นสิ่งที่ทำประจำทุกวัน ตื่นเช้า กินข้าว แต่งตัวไปทำงาน เย็นกลับบ้าน หากท่านรู้สึกแบบนี้ ก็อาจลุกขึ้นมาเปลี่ยนแปลงจัดการกับการใช้ชีวิต หรือหาสิ่งแปลกใหม่ หรือทดลองทำในสิ่งที่ไม่เคยเป็นมาก่อน การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตก็ถือเป็น “การสร้างสรรค์” ได้อย่างหนึ่งเหมือนกัน สร้างสรรค์ได้อย่างไรตามไปอ่านที่ปาห้องโก้เขียนกันคะ การที่เราคิดพลิกแพลงสร้างสรรค์อะไรได้สักอย่าง ก็อาจเป็นว่า เราได้ค้นพบหนทางบางอย่าง ที่สามารถส่งผลที่น่าพอใจ จนเราอาจเผลออุทานว่า “อะ ฮ่า” โดยไม่รู้ตัว ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ในแวดวง

วิชาการเขาเรียกกันว่า Aha Moment เป็นปรากฏการณ์ที่ทำให้สมองหายล้า หากอยากรู้ว่าคืออะไร เปิดไปอ่านที่ที่ต่อมเขียนเล่าเลยคะ แล้วพอท่านผู้อ่านมี “อะ ฮ่า” บ้างก็อย่าลืมมาเล่าสู่กันฟังนะคะ และหากท่านคิดว่า “การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างสร้างสรรค์” เป็นสิ่งที่ฝึก ที่เสริมสร้างกันได้ พ่อแม่ก็น่าที่จะเสริมสร้างให้ลูกได้ ในฉบับนี้โยธะกา จะมาเล่าให้ฟังว่า การเลี้ยงลูกให้มีความคิดสร้างสรรค์นั้นทำได้อย่างไร

คอลัมน์กฎหมาย ฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ มรดก อีกครั้ง ถือเป็นภาคต่อจากฉบับที่ 24/2018 กล่าวถึงสัดส่วนในมรดกที่จะได้รับของทายาทโดยธรรม (คู่สมรส บุตร พ่อแม่ ฯลฯ) ในกรณีที่เจ้ามรดก (ผู้ตาย) และคู่สมรสแยกกันจัดการครอบครองทรัพย์สิน (Gütertrennung) และในกรณีที่จัดการครอบครองทรัพย์สินร่วมกัน (Gütergemeinschaft) ซึ่งเป็นข้อมูลเพิ่มเติมเพราะในฉบับที่ 24/2018 นั้นกล่าวถึงในกรณีที่เจ้ามรดก (ผู้ตาย) และคู่สมรสใช้การจัดการครอบครองทรัพย์สินแบบ “ดอกผลที่เกิดจากทรัพย์สินถือเป็นทรัพย์สินร่วมกัน” (Zugewinnngemeinschaft) สำหรับกฎหมายสวิสฉบับนี้คุณคัดดา กล่าวถึงสิทธิหน้าที่ของผู้ปกครอง และเด็ก เพื่อตอบคำถามว่า “มีลูกมาก จะยากจนจริงหรือ”

ใกล้คริสต์มาส และปีใหม่แล้ว ความกังวลใจอย่างหนึ่งก็คือ จะต้องหาของขวัญกันอีกแล้ว นิตยสารดีฉบับนี้ พาไปดูของฝากของขวัญจากลาวกันคะ แม้นว่าหลาย ๆ ท่านอาจจะไม่มีโอกาสไปลาวในเวลาอันใกล้ แต่ในอนาคตหากมีโอกาสก็จะต้องมีข้อมูลว่า ในลาวมีอะไรดีอยู่ที่ไหน

ปี 2018 หรือ 2561 กำลังจะสิ้นสุดลง ในโอกาสนี้ดิฉันและทีมงาน ขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามนิตยสารดี และหวังว่าจะติดตามอ่านนิตยสารดีต่อไปในปีใหม่ที่จะเวียนมานี้

พัทยา เรือนแก้ว

กลางพฤศจิกายน 2561 (2018)

สารบัญ

การศึกษา

4 มาตั้งชื่องานให้ตรงกับกิจกรรมกันเถอะ

11 เม้าท์มันๆ พัฒนาภาษาเยอรมันอย่างสร้างสรรค์

กฎหมาย

6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายครอบครัว ตอนที่ 6
“มีลูกมากจะยุ่งยากจริงหรือ”

10 ให้มรดก & รับมรดก ภาค 2 การจัดการและ
ครอบครองทรัพย์สินของคู่สมรส

ทั่วไป

18 ชีวิตกับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ

20 Mittelstand ความล้มเหลวเข้มแข็งของ
ประเทศเยอรมนี

Exklusiv

24 AHA - AHA - AHA

สุขภาพ

29 ท่าบริหารแก้ปวดหลัง

ครอบครัวและเด็ก

30 เลี้ยงลูกให้มีความคิดสร้างสรรค์ในแบบฉบับของตนเอง

ท่องเที่ยว

33 Made in Laos ของขวัญจากเมืองลาว
อึ้งใจผู้ให้... ภูมิใจผู้รับ

มาตั้งชื่องานให้ตรงกับกิจกรรมกันเถอะ

โดย สุรรัตน์ ณิชชาพัฒน์

ช่วงเดือนสองเดือนมานี้ผู้เขียนเห็นข่าวประชาสัมพันธ์ให้คนไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนและเยอรมนีเข้าร่วมงานต่าง ๆ อยู่เสมอ มีทั้งเชิญชวนให้ไปเข้าร่วม “อบรม” “สัมมนา” “ฟังบรรยาย” จนไปถึง “สัมมนาเชิงปฏิบัติฝึกอบรม” (งานสุดท้ายนี้เพิ่งเคยได้ยินเป็นครั้งแรก) ผู้เขียนคิดว่าช่วงเวลานี้หลายคนคงไม่มีเวลาว่างเป็นแน่เพราะบางคนต้องเข้าร่วมงานโดยเป็นทั้งผู้จัดและผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ผู้เขียนเห็นว่าปัจจุบันนี้เราจัดงานโดยตั้งชื่อกิจกรรมที่ค่อนข้างหลากหลายมากกว่าสมัยก่อนมากจนบางครั้งก็นึกสงสัยว่าผู้จัดตั้งชื่องานตามลักษณะกิจกรรมหรือตั้งชื่อ “ตาม ๆ กันไป” เนื่องจากผู้เขียนเคยสมัครเข้าร่วม “การอบรมเชิงปฏิบัติการ” แต่กลับพบว่าต้องไปนั่งฟังสัมมนาเท่านั้น ไม่ได้มีกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมงานได้ “ปฏิบัติ” เลย แล้วจะทราบได้อย่างไรว่าชื่องานที่จะจัดหรืองานที่เราสนใจสมัครเข้าร่วมนั้นมีลักษณะกิจกรรมเป็นอย่างไรกันแน่

ชื่องานที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ผู้เขียนได้รวบรวมมาจากตัวอย่างชื่องานที่จัดขึ้นในช่วงหลายปีมานี้ แบ่งตามวัตถุประสงค์ของงานและการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมงานได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. งานที่เน้นการให้ความรู้แก่ผู้ฟังเป็นหลัก ผู้จัดงานจะเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญในเรื่องนั้น ๆ มาบรรยายความรู้แก่ผู้ฟังเป็นหลัก สิ่งที่ผู้เข้าร่วมงานจะได้รับก็คือความรู้จากการฟัง โดยอาจจะมีคำถามหรือการขอให้ผู้บรรยายช่วยหาทางแก้ปัญหาในเรื่องที่กำลังประสบอยู่ งานลักษณะนี้ผู้จัดงานอาจตั้งชื่องานว่า “การบรรยาย” “การอบรม” เช่น การบรรยายเรื่องรามเกียรติ์กับสังคมไทย การอบรมเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเลี้ยงชีพรอด

2. งานที่เน้นการให้ความรู้และฝึกปฏิบัติ ข้อแตกต่างระหว่างข้อ 1 กับข้อ 2 ก็คืองานในข้อ 1 นั้นเน้นที่ผู้เข้าร่วมงานฟังการบรรยายเป็นหลัก ส่วนข้อ 2 ผู้เข้าร่วมงานจะมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานในฐานะผู้ฟังความรู้และนำความรู้ที่ได้รับมาปฏิบัติ ผู้เข้าร่วมงานจะต้องทำกิจกรรมเดี่ยวหรือกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากงานนี้มาปฏิบัติได้จริง บางครั้งผู้จัดอาจกำหนดให้ผู้เข้าร่วมงานได้มีโอกาสนำเสนอผลงานด้วยเพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานคนอื่นได้เห็นตัวอย่างที่หลากหลาย ชื่องานในข้อ 2 นี้มักจะมี

คำว่า “ฝึก” หรือ “ปฏิบัติการ” รวมอยู่ด้วย เช่น การฝึกอบรมทำน้ำประจําไทย การฝึกอบรมหลักสูตรขนมอบนานาชาติ การอบรมเชิงปฏิบัติการ “การปลูกผักโดยไม่ใช้ดิน (Hydroponics) ด้วยระบบเกษตรอินทรีย์ การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติ

ตัวอย่างการจัดงานดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสิ่งที่คุณเข้าร่วมงานจะต้องปฏิบัติก็คือเมื่อได้รับความรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญบรรยายแล้วจะต้องลงมือทำตามที่ได้รับรู้มาหรือสามารถปฏิบัติตามโจทย์ที่ได้รับได้ เช่น ต้องทำน้ำประจําของไทย ทำขนมอบนานาชาติ ลงมือปลูกผักโดยไม่ใช้ดินได้ และสามารถสร้างบทเรียนการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้เชี่ยวชาญได้

3. งานที่เน้นการแสดงความคิดเห็นเป็นหลักงานในลักษณะนี้จะมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอแนะความคิดเห็น และหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะจากหัวข้อที่กำหนดทั้งนี้ความคิดเห็นที่เสนอในงานนั้นผู้เข้าร่วมงานจะเห็นด้วยหรือนำไปปฏิบัติตามหรือไม่ก็ได้ ซึ่งงานในข้อ 3 นี้ ได้แก่ 1) การอภิปราย 2) สัมมนา และ 3) เสวนา (สัมมนาและเสวนาเป็นคำนามไม่จำเป็นต้องมี “การ” นำหน้า) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้นิยามของคำทั้งสามคำไว้ดังนี้


อภิปราย ก. พูดชี้แจงแสดงความคิดเห็น (ส. อภิปราย)
สัมมนา น. การประชุมแบบหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผลสรุปที่ได้ถือว่าเป็นเพียงข้อเสนอแนะ ผู้เกี่ยวข้องจะนำไปปฏิบัติตามหรือไม่ก็ได้ (อ.seminar)

เสวนา -] น. การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น กลุ่มวรรณกรรมจัดเสวนาเรื่องสุนทรภู่ (ป.)

จะเห็นได้ว่าทั้งสามคำมีลักษณะร่วมกันคือเป็นการพูดเพื่อแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ความแตกต่างของงานทั้งสามนี้ รศ.ดร.มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและวรรณคดีไทยได้อธิบายไว้ว่า

“งานอภิปราย” ผู้จัดงานจะกำหนดหัวข้อเรื่องและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมากกว่า 1 คนมาแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องดังกล่าว งานอภิปรายจะมีลักษณะที่เป็นทางการมาก ส่วน “สัมมนา” นั้นหัวข้อที่กำหนดอาจเป็นการนำเสนอผลการค้นคว้าทางวิชาการหรือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนความคิดเห็นในงานสัมมนาจะแตกต่างและหลากหลายมาก เช่น สัมมนาเรื่องสุนทรภู่ครูกวีของไทย ผู้ร่วมสัมมนาอาจนำเสนอหัวข้อที่ตนศึกษาค้นคว้ามา เช่น คนที่ 1 นำเสนอเรื่องนิราศสุนทรภู่ คนที่ 2 นำเสนอเรื่องชีวิตและงานสุนทรภู่ และคนที่ 3 นำเสนอเรื่องโลกทัศน์ของไทยในวรรณกรรมสุนทรภู่ ในขณะที่ “เสวนา” จะมีลักษณะที่ไม่เป็นทางการซึ่งต่างกับสองงานแรกกล่าวคือ เสวนาเพียงเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่ไม่เป็นทางการนัก ผู้ร่วมเสวนาเหมือนมาเล่าประสบการณ์และมาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหัวข้อที่กำหนด เช่น งานเสวนานักเขียน

นอกเหนือจากงาน 3 ลักษณะข้างต้นแล้วยังมีงานอีกลักษณะหนึ่งชื่อว่า “งานประชุม” งานประชุมนั้นเป็นงานที่คนจำนวนมากมาร่วมกันเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ส่วนใหญ่จะเป็นงานขนาดใหญ่ เช่น งานประชุมทางวิชาการซึ่งมีคนมาร่วมนำเสนอผลงานจำนวนมากและมีหัวข้อที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังต้องกำหนดวาระการประชุมที่ชัดเจนด้วย

ผู้เขียนเชื่อว่าหลังจากอ่านบทความนี้แล้วผู้จัดงานจะไม่ต้องปวดหัวกับการตั้งชื่องานให้ตรงกับวัตถุประสงค์และลักษณะกิจกรรม ในขณะที่ผู้เข้าร่วมงานก็จะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความต้องการของตนเองด้วย 

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายครอบครัว ตอนที่ 6

“มีลูกมากจะยุ่งยากจริงหรือ”

โดย ตักดา บัวลอย

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายครอบครัวในนิตยสารฉบับนี้ ผมจะกล่าวถึงสิทธิและหน้าที่หลักของบิดามารดาและบุตร เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับคุณแม่คุณพ่อ ที่อาจนำไปปรับใช้ประโยชน์ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของตนในต่างแดนนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พศ. 2554¹ ให้ความหมายของ "ครอบครัว" ไว้ว่า คือ สถาบันพื้นฐานของสังคมที่ประกอบด้วยสามีภรรยาและหมายรวมถึงลูกด้วย ด้วยเหตุนี้หากครอบครัวใดมีลูกก็จะมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างกันเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการเป็นคู่สามีภรรยาหรือคู่ชีวิตแล้ว คือเป็นพ่อและแม่ของบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ เด็กก็มีสิทธิและหน้าที่อันพึงมี สิทธิดังกล่าวคือสิทธิที่จะได้รับความรัก ความดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอนจริยธรรมจากพ่อแม่ เพื่อจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคตต่อไป และเนื่องจากเด็กก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ในแต่ละประเทศจึงมีกฎหมายบัญญัติกำหนดหน้าที่ของผู้ปกครองและบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ให้ปฏิบัติต่อเด็กตามความเหมาะสมและเพื่อคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของเด็ก

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ขององค์การสหประชาชาติ มาตรา 1 ให้คำนิยามไว้ว่า เด็ก หมายถึงบุคคลทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หลักการสำคัญของอนุสัญญานี้ คือการไม่เลือกปฏิบัติ และร่างขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก มีเนื้อหาหลัก 4 ข้อได้แก่

- สิทธิในการมีชีวิตอยู่รอดอย่างปลอดภัย
- สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง
- สิทธิที่จะได้รับการพัฒนาตามความเหมาะสมของช่วงวัย ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม รวมถึงความผาสุกของเด็กด้วย
- สิทธิในการมีส่วนร่วมและสามารถแสดงความคิดเห็นได้

ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ได้ลงนามเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก² นี้เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ คศ. 1997 ดังนั้นในกฎหมายครอบครัวจึงมีบทบัญญัติที่กำหนดถึงสิทธิของเด็ก ซึ่งเป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าวด้วย ดังต่อไปนี้

1 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พศ. 2554 <http://www.royin.go.th/dictionary/> (ข้อมูล 01.12.2018)

2 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก Übereinkommen über die Rechte des Kindes: <https://www.admin.ch/opc/de/classified-compilation/19983207/index.html> (ข้อมูล 01.12.2018)

บุตรที่เกิดจากคู่สมรส เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของคู่สมรส หากว่าบุตรที่เกิดแก่บิดากับมารดาที่อยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมาย เรียกว่าบุตรนอกสมรส ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสหภาพรัฐสวิส มาตรา 252³ ระบุเรื่อง เหตุแห่งความสัมพันธ์กับบุตรไว้ดังนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและมารดาเป็นไปโดยการให้กำเนิด ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรเป็นไปโดยการสมรสกับมารดาของเด็ก หรือ โดยการจดทะเบียนรับรองบุตร หรือ โดยคำพิพากษาของศาล หรือ โดยการรับเป็นบุตรบุญธรรม



เมื่อมีเหตุแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรตามกฎหมายดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสหภาพรัฐสวิส (Schweizerisches Zivilgesetzbuch คำย่อ ZGB) มาตรา 270 ถึง มาตรา 327 ระบุเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ระหว่างบิดามารดากับบุตรและผลของความสัมพันธ แยกเป็นเนื้อหาหลัก ๆ ได้ 4 ประการ ดังนี้

- การอยู่ร่วมกันของบิดามารดาและบุตร⁴
- หน้าที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดา⁵

3 ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสหภาพรัฐสวิส Schweizerisches Zivilgesetzbuch ; ZGB Art. 252 Entstehung des Kindesverhältnisses

4 ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสหภาพรัฐสวิส ZGB Art. 270-275a; Gemeinschaft der Eltern und der Kinder (Stand 2018)

5 ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสหภาพรัฐสวิส ZGB Art. 276-295 ; Unterhaltspflicht der Eltern (Stand 2018)

- การใช้อำนาจปกครองบุตรของบิดามารดา⁶
- ทรัพย์สินของบุตร⁷

การอยู่ร่วมกันของบิดามารดาและบุตร (ZGB มาตรา 272): บิดามารดาและบุตรมีหน้าที่ร่วมกันทั้งสองฝ่าย ที่จะต้องซื่อสัตย์และเคารพซึ่งกันและกัน เพื่อความผาสุกของการอยู่ร่วมกัน

หน้าที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดา (ZGB มาตรา 277, 285): บิดามารดามีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูบุตร จนบุตรบรรลุนิติภาวะ ทั้งนี้หากบุตรยังศึกษาอยู่ บิดามารดาต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรตามฐานะ จนกว่าบุตรจะจบการศึกษาตามความเหมาะสม จำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูจะเป็นเท่าใดนั้นจะพิจารณาว่าจำนวนเงินที่บุตรจำเป็นต้องได้รับนั้นควรเป็นเท่าใด และความสามารถ หรือกำลังในการจ่ายของบิดามารดานั้นมีเท่าไร

การใช้อำนาจปกครองบุตรของบิดามารดาและการกำหนดที่อยู่ของบุตร (ZGB มาตรา 296, 301a): บุตรอยู่ภายใต้อำนาจปกครองของบิดามารดาตราบใดที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ การใช้อำนาจปกครองบุตรของบิดามารดาจะต้องเป็นไปเพื่อความผาสุกของบุตร บิดามารดาจะเป็นผู้กำหนดที่อยู่ของบุตรร่วมกัน

ทำนิติกรรมแทนบุตร (ZGB มาตรา 304): บิดามารดาเป็นผู้ทำนิติกรรมแทนผู้เยาว์ได้ ในขอบเขตที่การใช้อำนาจปกครองบุตรกำหนดให้ แต่มีสามารถกระทำการรับรอง ตั้งมูลนิธิ หรือ รับของขวัญของกำนัลแทนบุตรได้ ยกเว้นเป็นของขวัญทั่วไปในบางโอกาส

6 ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสหภาพรัฐสวิส ZGB Art. 296-317 ; Elterliche Sorge (Stand 2018)

7 ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสหภาพรัฐสวิส ZGB Art. 318-327 ; Kindesvermögen (Stand 2018)

ทรัพย์สินของบุตร (ZGB มาตรา 319, 320, 325, 321, 323): ทรัพย์สินของผู้เยาว์ บิดามารดาสามารถนำมาใช้จ่ายได้ เพื่อเป็นค่าเลี้ยงชีพ ค่าอุปการะเลี้ยงดู และการศึกษาของบุตรตามสมควรเท่านั้น หากมีการนำทรัพย์สินของเด็กไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นอันเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของเด็กเสียหายทางสำนักงานคุ้มครองเด็กสามารถแต่งตั้งผู้พิทักษ์เด็ก กำหนดควบคุมจำนวนค่าใช้จ่ายของบิดามารดาในส่วนของทรัพย์สินของเด็กได้ ทรัพย์สินของผู้เยาว์ที่ระบุชัดเจนว่า ให้เก็บรักษาเป็นเงินลงทุน เงินออม ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ หากว่าผู้เยาว์มีรายได้จากการทำงาน ผู้เยาว์มีสิทธิที่จะจัดการเงินของตัวเองและใช้ประโยชน์ได้โดยอิสระ กรณีที่บุตรยังใช้ชีวิตอยู่กับบิดามารดา บิดามารดาสามารถเรียกร้องค่าใช้จ่ายจากบุตร เป็นจำนวนเงินตามความเหมาะสมได้

หน้าที่ของบุตรที่มีต่อบิดามารดา (ZGB มาตรา 301 อนุมาตรา 2 และ 3): บุตรมีหน้าที่ต้องเชื่อฟังบิดามารดา ทั้งนี้บิดามารดาต้องปกป้องส่งเสริมวุฒิภาวะ ให้บุตรได้รับอิสระในการดำเนินชีวิต และให้ความช่วยเหลือในโอกาสสำคัญของบุตร โดยต้องเคารพในสิทธิและความคิดเห็นของบุตร ผู้เยาว์ไม่สามารถออกจากที่พักอาศัยที่อยู่ร่วมกับบิดามารดาได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากบิดามารดาก่อน และผู้เยาว์มิสามารถฟ้องคัดค้านบิดามารดาได้ในกรณี

ผู้เยาว์กับการทำนิติกรรม (ZGB มาตรา 17, 18, 19): ผู้เยาว์ไม่สามารถกระทำนิติกรรมได้โดยลำพัง เว้นเสียแต่ผู้ปกครองจะเป็นผู้รับรองและแสดงความรับผิดชอบในการทำนิติกรรมนั้น เช่น สัญญาซื้อขาย ผู้เยาว์สามารถรับผิดชอบด้วยตนเองในจำนวนไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินส่วนตัวของผู้เยาว์เท่านั้น ในกรณีที่มีการฟ้องร้องบิดามารดาไม่ต้องการรับผิดชอบแทนบุตร⁸ (เว้นเสียแต่ว่าแสดงความยินยอมในสัญญารับผิดชอบร่วมกัน) และหากการทำนิติกรรมนั้นเป็นการกระทำโดยการหลอกลวงทำให้ผู้เยาว์ได้รับความเสียหาย ผู้กระทำสัญญาจะต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เยาว์

8 ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสมาพันธรัฐสวิส ZGB Art 305; Rechtsstellung des Kindes (Stand 2018)

หน้าที่ความรับผิดชอบของบิดามารดา กรณีที่เด็กกระทำความเสียหาย ต่อบุคคลที่สาม: บิดามารดาจะต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย อันเป็นผลจากความประมาท ละเลยหน้าที่การดูแลบุตรของตน กรณีที่เด็กทำความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือสิ่งของผู้อื่น เช่น วางอาวุธไว้ในสถานที่ที่เด็กเล็กหยิบถึงทำให้เกิดความเสียหาย บิดามารดาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบแทน นอกเหนือจากกรณีดังกล่าวแล้ว หากการกระทำความผิดเกิดจากผู้เยาว์เอง (อายุ 10 ปี ขึ้นไป) ไม่ว่าจะคนเดียวหรือเกิดจากผู้เยาว์จำนวนหลายคนที่กระทำผิดร่วมกัน ผู้เยาว์เหล่านั้นก็จะต้องรับผิดชอบร่วมกันตามสัดส่วนของความเสียหายที่ก่อขึ้น

บุหรี เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาวุธ.

- ห้ามจำหน่ายสุรา หรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ให้เยาวชนอายุต่ำกว่า 16 ปี⁹
- เบียร์ ไวน์ สามารถจำหน่ายให้กับเยาวชน อายุ 16 ปี ขึ้นไปได้
- สุรา สามารถจำหน่ายให้กับเยาวชนอายุ 18 ปี ขึ้นไปได้
- บุหรี สามารถจำหน่ายให้กับเยาวชนอายุ 16 ปี หรือ บุคคลอายุ 18 ปี ขึ้นไป ตามบทบัญญัติกฎหมายของแต่ละรัฐ
- ห้ามจำหน่ายอาวุธให้กับเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี

สิทธิและหน้าที่สำคัญอื่น ๆ ของเด็กและเยาวชน เรียงตามลำดับอายุ:

- ผู้เยาว์ทุกคนต้องเข้าเรียนในโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ 11 ปี¹¹ (ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมต้น)
- เด็กอายุตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป ศาลสามารถเชิญไปให้ปากคำเกี่ยวกับคดีหย่าได้¹²

9 อ้างอิง Die Haftung Jugendlicher bei Schädigung Dritter: <https://www.guide.ch/familie/kinder-und-jugendliche/rechte-und-pflichten-von-kindern-und-jugendlichen/6F2E255CCED0E03C1257680003CE9BA> (ข้อมูล 01.12.2018)

10 ลิงคัมบัญญัติกฎหมายคุ้มครองเยาวชน ของแคว้นรัฐ <https://www.bag.admin.ch/bag/de/home/strategie-und-politik/politische-auftraege-und-aktionsplaene/politische-auftraege-zur-alkoholpraevention/alkoholpraevention-kantone/jugendschutz.html> (ข้อมูล 01.12.2018)

11 <https://bildungssystem.educa.ch/de/obligatorische-schule-1> (ข้อมูล 01.12.2018)

12 คำพิพากษาศาลรัฐธรรมนูญแห่งสมาพันธรัฐสวิส (Bundesgericht, BGE 124 III 90)

ในกรณีที่ผู้เยาว์กระทำความผิดคดีอาญา ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน หรือต่อร่างกาย จิตใจ ของบุคคลอื่น ต้องได้รับโทษ มาตรการลงโทษผู้เยาว์นั้น เป็นไปเพื่อให้โอกาสแก่ผู้เยาว์ให้แก้ไขพฤติกรรมของตน ซึ่งมีการบัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญาเยาวชน (Jugendstrafgesetz คำย่อ JStG) ซึ่งระบุค่านิยาม คำว่าเด็ก และเยาวชนสรุปได้ดังนี้

- **มาตรา 4 อนุมาตรา 1 "เด็ก"** (Kind) หมายความว่าถึงบุคคลอายุยังไม่เกิน 10 ปี บริบูรณ์
- **มาตรา 3 อนุมาตรา 1 "เยาวชน"** (Jugendliche) หมายความว่าถึง บุคคลที่อายุเกิน 10 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์
- เด็กอายุตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไปสามารถรับโทษหากทำความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาเยาวชนได้¹³

การพิจารณาคดีกับผู้เยาว์จะไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ¹⁴: ในกรณีที่ผู้เยาว์กระทำความผิดอาญาร้ายแรง จะต้องมีการแต่งตั้งทนายแก้ต่างให้แก่เยาวชนผู้กระทำความผิดนั้นเสมอ¹⁵ มาตรการการลงโทษตามคดีอาญาเยาวชนตามประมวลกฎหมายอาญาเยาวชนได้แก่ *เดือน ปรับ บำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะ จำคุก* ทั้งนี้บทลงโทษจำคุกสูงสุดคือ 4 ปี

สิทธิอื่น ๆ:

เยาวชนอายุ ตั้งแต่ 13 ขึ้นไป

- กฎหมายอนุญาตให้ทำงานประเภทเบา ๆ ได้¹⁶

เยาวชนอายุตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป

- สามารถตัดสินใจเองได้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์¹⁷ (การ

13ประมวลกฎหมายอาญาเยาวชน Jugendstrafgesetz, (JStG) Art. 3 Abs. 1 Persönlicher Geltungsbereich (Stand 2018)

14ประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญาเยาวชน Jugendstrafprozessordnung, (JStPO), Art. 14 Ausschluss der Öffentlichkeit (Stand 2018)

15ประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญาเยาวชน Jugendstrafprozessordnung, (JStPO) Art 24 Notwendige Verteidigung (Stand 2018)


16 บทบัญญัติคุ้มครองแรงงานเยาวชน Jugendarbeitsschutzverordnung, ArGV 5 Art. 8 Leichte Arbeiten (Stand 2018)

17ประมวลกฎหมายอาญาแห่งสมาพันธรัฐสวิส StGB, Art. 187 Sexuelle Handlungen mit Kindern

มีเพศสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนอายุห่างกันไม่เกิน 3 ปี ไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 187 อนุมาตรา 2 (StGB Ar.187, Abs.2))

- มีอิสระในการเลือกนับถือศาสนา¹⁸

ตามมาตรา 14 ประมวลกฎหมายแพ่งของสวิสเซอร์แลนด์ ระบุว่า **บุคคลจะบรรลุนิติภาวะเมื่อมีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์** ซึ่งหมายถึงภาวะที่บุคคลมีความสามารถจะใช้สิทธิทำนิติกรรม ตามกฎหมายได้ด้วยตนเอง และไม่อยู่ภายใต้อำนาจปกครองของบิดามารดาอีกต่อไป

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายครอบครัว ทั้ง 6 ตอนที่น่าเสนอนี้ ผมหวังอย่างยิ่งว่า จะเป็นประโยชน์สำหรับหลาย ๆ ครอบครัวในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ หรือท่านผู้สนใจทุก ๆ ท่าน เพราะ “ครอบครัว” คือสถาบันพื้นฐานที่เล็กและสำคัญที่สุดของสังคม แต่ละครอบครัวมีรูปแบบการดำรงชีวิตต่างกัน ตามรูปแบบที่ตนเลือก หากท่านเลือกที่จะมีบุตร สิ่งที่สำคัญคือการอบรมเลี้ยงดูบุตร พ่อแม่ถือว่าเป็นตัวอย่างของลูก หลาย ๆ เรื่องภายในครอบครัวควรที่จะหารือตกลงกัน ให้เป็นไปด้วยความสอดคล้องและเหมาะสมกับทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ ในชีวิตประจำวัน หรือเรื่องอื่น เช่น การรับการรักษาพยาบาล ตลอดจนการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร เพราะเด็กในวันนี้ก็คือผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า หากว่าท่านใดคิดว่า การมีลูกมากแล้วจะยุ่งยาก ไม่สามารถแบกรับปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ของครอบครัวได้ หรือกำลังมีความคิดสับสน ยังหาหนทางแก้ปัญหาไม่พบ... ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์มีหน่วยงานราชการหรือองค์กรสาธารณะประโยชน์ ในเขตท้องถิ่นที่ท่านพำนักอยู่ สามารถขอรับคำแนะนำปรึกษา ซึ่งเป็นการให้บริการฟรี เกี่ยวกับเรื่องสิทธิ และหน้าที่ของบุคคลภายในครอบครัว เช่น บิดามารดา และเด็ก หรือด้านการบูรณการ ปรับตัวเข้ากับสังคมในต่างแดนได้เช่นเดียวกัน 

18ประมวลกฎหมายแพ่งแห่งสมาพันธรัฐสวิส ZGB Art 303 Abs.3 , Religiöse Erziehung

ให้มรดก & รับมรดก ภาค 2: การจัดการและครอบครองทรัพย์สินของ คู่สมรสกับสัดส่วนในมรดกที่จะได้รับ

โดย พัทยา เรือนแก้ว

การจัดการและครอบครองทรัพย์สินของคู่สมรสในเยอรมนี มีอยู่ 3 ลักษณะ 1) Zugewinnngemeinschaft หรือ อาจแปลได้ว่า ดอกผลที่เกิดจากทรัพย์สินส่วนตัวร่วมกัน 2) Gütertrennung หรือ การแยกกันจัดการและครอบครองทรัพย์สิน และ 3) Gütergemeinschaft การจัดการและครอบครองทรัพย์สินร่วมกัน การจัดการและครอบครองทรัพย์สินแบบที่ 1) เป็นรูปแบบที่เรียกอย่างหนึ่งว่า gesetzlicher Güterstand คือ การจัดการครอบครองทรัพย์สินตามกฎหมายที่ใช้กันทั่วไปหากไม่มีการทำสัญญาคู่สมรส (Ehevertrag) ที่คู่สมรสตกลงยกเลิกรูปแบบนี้เพื่อไปเลือกใช้รูปแบบอื่นแทน สำหรับรูปแบบที่ 2) และ 3) เป็นรูปแบบที่คู่สมรสสามารถตกลงเลือกใช้ได้ แต่ต้องทำเป็นสัญญาคู่สมรส และสิ่งหนึ่งที่ควรรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ การใช้รูปแบบการจัดการและครอบครองทรัพย์สินไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด จะมีผลต่อสัดส่วนในมรดกที่จะได้รับ

ก่อนที่จะเข้าเรื่องว่าด้วยผลของการจัดการและครอบครองทรัพย์สินต่อสัดส่วนในมรดกที่จะได้รับที่ขึ้นหัวเรื่องไว้ มาทบทวนทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการและครอบครองทรัพย์สินของคู่สมรสตามกฎหมายเยอรมันกัน

1. Gesetzlicher Güterstand หรือ Zugewinnngemeinschaft หรือ อาจแปลได้ว่า „**ดอกผลที่เกิดจากทรัพย์สินส่วนตัวร่วมกัน**“ กล่าวไว้ว่า ทรัพย์สินของฝ่ายใด มีอยู่เท่าใด หรืออยู่ภายใต้ชื่อของฝ่ายใด ก่อนการสมรส และหากการได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น เป็นไปโดยซื้อหามาด้วยเงินของตนเอง หรือได้รับมรดก ของขวัญในระหว่างที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ก็ยังเป็นของฝ่ายนั้นต่อไป กฎเดียวกันนี้ใช้กับกรณีหนี้สินด้วย คือคู่สมรสแต่ละฝ่ายจะต้องรับผิดชอบชำระหนี้สินของตนเอง แต่หากกู้เงินจากธนาคารโดยเซ็นชื่อร่วมกัน ทั้งสองฝ่ายจะต้องร่วมกันรับผิดชอบหนี้สินดังกล่าวร่วมกัน แต่ **ดอกผล** ที่เกิดจากทรัพย์สินเหล่านี้ในระหว่างที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ถือว่า เป็นทรัพย์สินร่วม เมื่อการสมรสสิ้นสุดไม่ว่าจะเป็นเพราะหย่าร้าง หรือคู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต จะต้องนำ **ดอกผล** นี้มาแบ่งกัน ที่เรียกกันว่า **การปรับเปรียบเทียบดอกผลที่เกิดจากทรัพย์สินส่วนตัวร่วมกัน (Zugewinnausgleich)**

2. Gütertrennung หรือ การแยกกันจัดการและครอบครองทรัพย์สิน ตามหลักนี้ ทั้งสองฝ่ายต่างมีสิทธิครอบครองและจัดการทรัพย์สินของตนเองได้เพียงผู้เดียว ซึ่งคล้ายกับ Zugewinnngemeinschaft

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้างต้น

§ 1931 BGB Gesetzliches Erbrecht des Ehegatten
§ 1371 BGB Zugewinnausgleich im Todesfall

แหล่งข้อมูล

- www.das.de/de/rechtsportal/testament-und-erbrecht/gesetzliches-erbrecht/ehepartner-lebensgefaherte.aspx
- [de.wikipedia.org/wiki/Pflichtteil_\(Deutschland\)](http://de.wikipedia.org/wiki/Pflichtteil_(Deutschland))
- www.raklinger.de/gesetzliche_erbfolge.html
- www.erbrecht-ratgeber.de/erbrecht/pflichtteil/pflichtteil_kind.html

แต่สิ่งที่ต่างกันก็คือ เมื่อมีการหย่ากันเกิดขึ้น จะไม่มีการปรับเปรียบเทียบ คือแบ่ง „ดอกผล“ ของทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่อยู่ร่วมกัน ฝ่ายใดหาและครอบครองทรัพย์สินมาได้เท่าไรก็จะเป็นของฝ่ายนั้นแต่เพียงผู้เดียว

3. Gütergemeinschaft หรือ การจัดการและครอบครองทรัพย์สินต่าง ๆ ร่วมกัน ตามหลักการนี้ หมายถึงว่า ทรัพย์สินสมบัติทั้งของฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังการสมรส จะถือว่าเป็นทรัพย์สินสมบัติร่วมกัน เมื่อมีการหย่าเกิดขึ้นจะต้องนำทรัพย์สินทุกอย่างมาแบ่งกันหมด หลักการนี้เป็นหลักการเก่าที่ในการทำสัญญาคู่สมรส ทนายมักไม่ค่อยจะแนะนำให้ใช้ เพราะว่า หากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องการที่จะขาย หรือให้ หรือจัดการใด ๆ กับสิ่งของและทรัพย์สิน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอีกฝ่ายหนึ่งก่อน

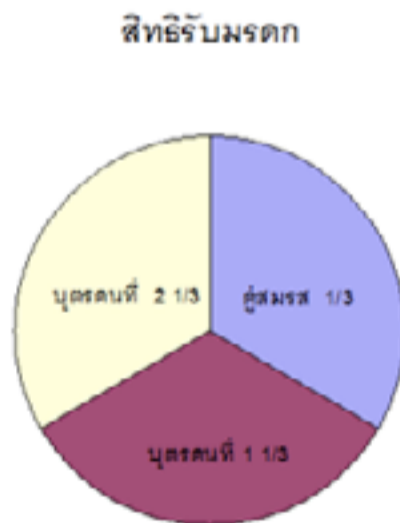
กฎหมายว่าด้วยมรดกของเยอรมันกล่าวว่า ในกรณีที่เจ้ามรดกไม่ได้ทำพินัยกรรมไว้ ผู้ที่มีสิทธิได้รับมรดกได้แก่คู่สมรส และทายาทโดยธรรมลำดับต่าง ๆ ได้แก่ บุตร (บุตรของบุตร) พ่อแม่ พี่น้อง (บุตรของพี่น้อง) และญาติ ตามลำดับทายาท (ดูบทความของ อัญชัญ เฮียร์ลิง ในนิตยสารตีฉบับที่ 24/2018) สัดส่วนในมรดกที่จะได้รับสำหรับคู่สมรส (มาตรา 1371 ประมวลกฎหมายแพ่ง §1371 BGB) จะขึ้นอยู่กับว่ามีบุตรกี่คน และตอนที่ใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันใช้การจัดการครอบครองทรัพย์สินรูปแบบใด สัดส่วนในมรดกที่จะได้รับกรณีเจ้ามรดก (ผู้ตาย) และคู่สมรส ใช้การจัดการครอบครองทรัพย์สินรูปแบบที่ 1) คือ Zugewinnngemeinschaft คุณอัญชัญ ได้อธิบายไว้แล้วในนิตยสารตีฉบับที่ 24/2018 ดังนั้นในที่นี้จึงจะกล่าวถึงเฉพาะในกรณีที่เจ้ามรดก (ผู้ตาย) และคู่สมรส ใช้การจัดการครอบครองทรัพย์สินรูปแบบที่ 2) และ 3)

สัดส่วนในมรดกที่จะได้รับ กรณีที่เจ้ามรดก (ผู้ตาย) และคู่สมรสใช้ การแยกกันจัดการและครอบครองทรัพย์สิน Gütertrennung สัดส่วนในมรดกที่คู่สมรส และทายาทจะได้ในกรณีนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนบุตร และญาติ พี่น้อง ที่ยังมีชีวิตอยู่ สัดส่วนในการแบ่งมรดกโดยสรุปจะเป็นดังนี้

1. ผู้ตายมีบุตรหนึ่งคน คู่สมรสมีสิทธิรับมรดก 1/2 ของกองมรดก บุตรมีสิทธิรับมรดก 1/2 ของกองมรดก



2. ผู้ตายมีบุตร 2 คน คู่สมรสและบุตรมีสิทธิรับมรดกคนละ 1/3 ของกองมรดก



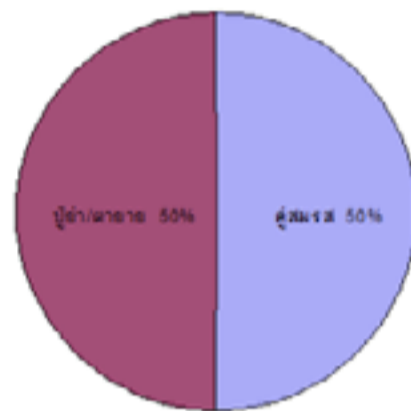
3. ผู้ตายมีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป คู่สมรสมีสิทธิรับมรดก $\frac{1}{4}$ ของกองมรดก อีก $\frac{3}{4}$ ของกองมรดกเป็นของบุตรที่ต้องแบ่งไปเท่า ๆ กันตามจำนวนบุตร

สิทธิรับมรดก



5. ผู้ตายไม่มีบุตร หลาน เหลน พ่อแม่ก็เสียชีวิตแล้ว แต่ยังมีปู่ย่า หรือตายายอยู่ กรณีนี้คู่สมรสมีสิทธิรับมรดก $\frac{1}{2}$ ของกองมรดก ปู่ย่าตายายรับ $\frac{1}{2}$ ของกองมรดก

สิทธิรับมรดก



4. ผู้ตายไม่มีบุตร ไม่มีหลาน เหลน แต่ยังมีพ่อแม่อยู่ กรณีนี้คู่สมรสมีสิทธิรับมรดก $\frac{1}{2}$ ของกองมรดก พ่อแม่ผู้ตายรับ $\frac{1}{2}$ ของกองมรดก หากพ่อแม่เสียชีวิตแล้วก็จะเป็นที่หรือน้องของผู้ตายที่จะรับ $\frac{1}{2}$ ของกองมรดก

สิทธิรับมรดก



6. ผู้ตายไม่มีบุตร ไม่มีทายาทโดยธรรมแต่อย่างใด กรณีนี้คู่สมรสมีสิทธิรับมรดกทั้งหมด

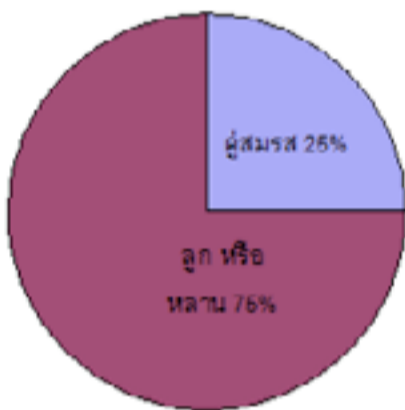
สิทธิรับมรดก



สัดส่วนในมรดกที่จะได้รับ กรณีที่เจ้ามรดก (ผู้ตาย) และคู่สมรสใช้ การจัดการและครอบครองทรัพย์สินต่าง ๆ ร่วมกัน Gütergemeinschaft สัดส่วนในมรดกที่คู่สมรส และทายาทจะได้ในกรณีนี้ ก็ขึ้นอยู่กับจำนวนบุตร และญาติ พี่น้อง ที่ยังมีชีวิต อยู่เช่นกัน สัดส่วนในการแบ่งโดยสรุปจะเป็นดังนี้

1. ผู้ตายมีบุตร หรือหลานจะกี่คนก็แล้วแต่ คู่สมรส มีสิทธิ์จะได้รับมรดก 1/4 ของกองมรดก อีก 3/4 ของกองมรดก บุตรหรือหลานแบ่งไปเท่า ๆ กันตามจำนวน บุตรหรือหลาน

สิทธิ์รับมรดก



2. ผู้ตายไม่มีบุตร ไม่มีหลาน เหลน แต่ยังมีพ่อแม่ อยู่ กรณีนี้คู่สมรสมีสิทธิ์รับมรดก 1/2 ของกองมรดก พ่อแม่ผู้ตายรับ 1/2 ของกองมรดก หากพ่อแม่เสียชีวิต แล้วก็จะเป็นที่หรือน้องของผู้ตายที่จะรับ 1/2 ของกองมรดก

สิทธิ์รับมรดก



3. ผู้ตายไม่มีบุตร หลาน เหลน พ่อแม่ก็เสียชีวิต แล้ว แต่ยังมีปู่ย่า หรือตายายอยู่ กรณีนี้คู่สมรสมีสิทธิ์รับมรดก 1/2 ของกองมรดก ปู่ย่าตายายรับ 1/2 ของกองมรดก

สิทธิ์รับมรดก



4. ผู้ตายไม่มีบุตร ไม่มีทายาทโดยธรรมแต่อย่างใด กรณีนี้คู่สมรสมีสิทธิ์รับมรดกทั้งหมด

สิทธิ์รับมรดก



อย่างไรก็ตามที่ยกมากล่าวข้างต้นเป็นสัดส่วนในมรดกที่จะได้รับในกรณีทั่ว ๆ ไป ในกรณีที่มีเงื่อนไข ปัจจัยที่ซับซ้อนอาจต้องหารือนาย หรือนักกฎหมาย

ฉบับหน้า เรามาคุยกันเกี่ยวกับกฎหมายมรดกของไทยกันนะคะ **ด**

เม้าก์มันๆ พัฒนาภาษาเยอรมัน อย่างสร้างสรรค์ กับเม้าส์มอยน์

โดย เม้าส์มอยน์

Mausmoin มักจะได้รับคำถามอยู่บ่อย ๆ ว่า „เรียนเยอรมันให้เก่งทำอย่างไร?“ „ทำอย่างไรให้ชอบเรียนเยอรมัน?“ „อยากจะได้สื่อสารเยอรมันได้เร็วๆ ฝึกอย่างไร?“ ถ้าเพื่อน ๆ เองก็มีคำถามแบบนี้อยู่ในใจ วันนี้เรามาหาคำตอบ และค้นหาวิธีพัฒนาทักษะภาษาเยอรมัน ที่เหมาะกับลักษณะการใช้ชีวิตของตนเอง แบบง่าย ๆ และสร้างสรรค์ไปพร้อมกันเลย

1. คิดวางแผนอย่างสร้างสรรค์

การที่เราจะชอบและเก่งภาษาเยอรมันได้นั้น อันดับแรก Mausmoin อยากแนะนำให้เพื่อน ๆ ปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อภาษาเยอรมันของตัวเองก่อน ว่าเราเรียนเยอรมันไปเพื่ออะไร และรู้จักเป้าหมายการเรียนภาษาเยอรมันของตัวเอง เพื่อจะได้รู้วิธีที่จะฝึกฝนทักษะภาษาเยอรมันของตัวเองให้ถูกต้องและมีความสุขไปกับการเรียน เหมือนที่เล่าจื๊อ นักปรัชญาชาวจีนได้กล่าวไว้ว่า
“Nur wer sein Ziel kennt, findet den Weg.”
“มีเพียงผู้ที่รู้จักเป้าหมายของตัวเองเท่านั้น จึงจะพบเส้นทาง”

แน่นอนว่าแต่ละคนต่างมีเหตุผลและเป้าหมายในการเรียนภาษาเยอรมันแตกต่างกันไป บางคนเรียนเพราะแต่งงานกับชาวเยอรมัน ใช้ชีวิตในเยอรมนี อยากขอสัญชาติเยอรมัน บางคนอยากเรียนต่อ อยากหางานทำในประเทศเยอรมนี บางคนทำงานที่ต้องใช้ภาษาเยอรมัน หรือบางคนเรียนเพราะชอบนักฟุตบอลเยอรมัน หรือหลงใหลประเทศและวัฒนธรรมเยอรมันเอามาก ๆ



Mausmoin ขอช่วยยกตัวอย่าง ขั้นตอนการคิดวางแผนแบบสร้างสรรค์ สำหรับการเรียนเยอรมันของเพื่อน ๆ ว่า เราจะตั้งเป้าหมายการเรียนเยอรมันของเราอย่างไร เส้นทางในการฝึกฝนควรเป็นไปในแนวไหน และประเมินผลเพื่อพัฒนาต่อไปอย่างไร ตามขั้นตอนดังนี้

1. ตอบคำถามตัวเองให้ได้ว่า เราเรียนเยอรมันเพื่ออะไร เช่น หนุณาแต่งงานกับแฟนชาวเยอรมัน เลยต้องการสื่อสารภาษาเยอรมันกับครอบครัว และคนรอบข้างได้เข้าใจ หนุณาอยากเรียนต่อปริญญาโทที่เยอรมนี เลยต้องเรียนภาษาเยอรมัน หนุณาอยากจะทำอาชีพเยอรมัน จึงต้องสอบวัดระดับภาษาเยอรมันเพื่อนำไปยื่นสมัครขอสัญชาติ
2. ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นไปได้ เช่น เราอยากสามารถคุยภาษาเยอรมันแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับตัวเอง และเรื่องใกล้ตัวได้ ภายใน 6 เดือน หรืออยากพัฒนาภาษาเยอรมันให้ดีขึ้น

ยิ่งขึ้น ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น ภายใน 1 ปี หรือเราอยากสอบเยอรมันผ่านระดับ B1 ให้ได้ ภายใน 9 เดือน

อย่าลืมว่า เราแต่ละคนเรียนรู้ช้าเร็วไม่เท่ากัน พื้นฐานความสามารถไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงไม่ควรเปรียบเทียบกับคนอื่น แต่ควรจะเปรียบเทียบกับตัวเองในเมื่อวาน พัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ในแบบของเรา โดยกำหนดเป้าหมายของตนเองให้ท้าทาย แต่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เมื่อเรามีเป้าหมายชัดเจน เส้นทางก็จะเปิดออก และเราจะเริ่มสนุกไปกับการพัฒนาภาษาเยอรมันในแบบของเราเอง

3. หาวิธีเริ่มต้นและฝึกฝนให้เหมาะกับตนเอง โดยอันดับแรก เม้าส์มอยน์ขอแนะนำให้ประเมินตัวเองดูว่าเราเป็นคนเรียนรู้อะไรได้ด้วยตนเองพอได้หรือไม่ มีพื้นฐานภาษาเยอรมันมากน้อยแค่ไหน ชอบเรียนแบบอ่านหนังสือด้วยตนเอง หรือชอบเรียนแบบมีครูช่วยอธิบาย มีวินัยรับผิดชอบตนเองได้มากแค่ไหน

ถ้าเราเป็นคนที่ไม่รู้จะเริ่มตรงไหน ไม่มีพื้นฐานภาษา ก็สามารถเริ่มง่าย ๆ โดยการหาคอร์สเรียนเยอรมันที่เหมาะสมกับตนเอง เช่น อยากเรียนในห้องเรียนหรือเรียนออนไลน์ อยากเรียนแบบกระชับ เข้าใจง่ายกับครูคนไทย หรืออยากเข้าเรียนกับเพื่อนต่างชาติ สอนโดยครูเยอรมัน แล้วก็เลือกคอร์สให้ตรงกับเป้าหมายที่กำหนด และลักษณะการเรียนที่เหมาะสมกับเรา

4. เดินหน้าตั้งใจเรียนให้เต็มที่และประเมินผลตนเอง ระหว่างที่เรียน อย่าลืมประเมินตนเองเป็นระยะ ๆ ว่า เราพัฒนาเยอรมันได้ดีขึ้นกว่าเดิมแค่ไหน มีอะไรที่ต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้เรียนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ เช่น เพิ่มหรือลดเวลาเรียน ปรับเปลี่ยนสถานที่นั่งเรียน หาแบบฝึกหัดเสริมมาทำเพิ่ม เป็นต้น



อย่า
ปิดโอกาส
และเส้นทาง
การพัฒนาภาษาเยอรมันของตัวเอง โดยยึดติดกับความคิดผิด ๆ ว่า “ฉันไม่เก่งภาษา” “ฉันคงเรียนไม่รอด” “ฉันไม่มีพรสวรรค์ด้านนี้” Mausmoin ขอฝากคำพูดของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ นักฟิสิกส์ชาวเยอรมันผู้โด่งดัง ที่เคยกล่าวตอบคำถามที่ว่า “พรสวรรค์ด้านวิทยาศาสตร์ของคุณได้มาจากฝั่งคุณพ่อ และพรสวรรค์ด้านดนตรีมาจากทางฝั่งคุณแม่รีเปลา” อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ตอบว่า

“Ich habe keine besondere Begabung, sondern bin nur leidenschaftlich neugierig.”
“ผมไม่ได้มีพรสวรรค์พิเศษใด ๆ เพียงแต่ผมแค่อยากรู้อยากเห็นเอามาก ๆ เท่านั้น”

เป็นตัวอย่างว่า
เราไม่จำเป็นต้องมี

พรสวรรค์อะไรพิเศษ แต่สำคัญอยู่ที่การไม่หยุดที่จะอยากรู้อยากเห็น อยากรู้ภาษา เพื่อทำเป้าหมายของเราให้สำเร็จ และพัฒนาไปอีกทีละขั้นให้ได้

2. ลงมือทำอย่างสร้างสรรค์

เมื่อเรารู้จักเป้าหมายการเรียนภาษาเยอรมันของตัวเอง มีเส้นทางเรียนอย่างเหมาะสมแล้ว ก็ลงมือตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ตามที่ตั้งเป้าไว้ แต่การเรียนภาษาเยอรมัน ไม่ได้มีแค่ในตำราในห้องเรียนเท่านั้น เรายังสามารถฝึกฝนเยอรมันจากสิ่งรอบตัวแบบสร้างสรรค์ได้อีกด้วย มาดูไปพร้อมกับ Mausmoin ว่า เราจะนำสิ่งที่เราเรียน มาฝึกใช้ในชีวิตประจำวันและงานอดิเรกของเราอย่างไรได้บ้าง

เริ่มจากงานอดิเรกที่เราชอบกันก่อน ใครชอบดูหนัง ฟังเพลง ดูละคร ดูการ์ตูน อ่านการ์ตูน อ่านนิยาย วรรณกรรม ก็ลองหาหนัง เพลง นิยาย การ์ตูน นิทานแนวที่ชอบ ดูน่าสนุก เป็นภาษาเยอรมันมาเพิ่มเติมบ้าง เลือกประเภทที่เราชอบ ฟังได้ชีว ๆ อ่านได้เพลิน ๆ เนื้อเรื่องสนุก น่าติดตามในแบบของเรา แล้วเราก็จะมีความสุขกับการได้ใช้ภาษาเยอรมันที่เรียนมา กับสิ่งที่ชอบ และจะค่อย ๆ รักภาษาเยอรมันแบบสร้างสรรค์เหมือน Mausmoin ได้แน่นอน

งานอดิเรกอีกประเภทของหลายคน ก็คือการทำอาหาร อบขนม สร้างสรรค์เมนูอาหารเครื่องดื่มให้คนในครอบครัวได้ชิมและทาน ก็สามารถนำความรู้ภาษาเยอรมันเรามาปรับใช้กับการหาสูตรอาหาร ขนม เครื่องดื่มสไตล์เยอรมัน เป็นภาษาเยอรมันดูบ้าง ไม่ว่าจะอ่านสูตรอาหารจากตำรา อินเทอร์เน็ต หรือจดสูตรจากคุณยายเยอรมัน สนุกไปกับการออกไปตามล่าหาซื้อส่วนผสมต่าง ๆ ในร้านค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ได้นำคำศัพท์ส่วนประกอบอาหาร เครื่องมือประกอบอาหารที่เคยได้เรียนมาใช้ในชีวิตจริง คำไหนที่ไม่รู้ก็เปิดหาความหมายในพจนานุกรม หรือดูรูปประกอบในอินเทอร์เน็ตเพิ่มไปด้วย นอกจากจะได้เพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่แล้ว ยังได้ฝึกออกไปสื่อสารกับคนเยอรมัน รู้จักวัฒนธรรม


เยอรมันเพิ่มด้วยว่า คนเยอรมันชอบทานหรือดื่มอะไรกัน ชอบทำอะไรทานช่วงไหนเป็นพิเศษ เรียกได้ว่าทั้งอิมท้องและอิมสมองไปพร้อมกันเลย

อีกตัวอย่างของการใช้เวลาว่างที่พลาดไม่ได้สำหรับเพื่อน ๆ ที่ย้ายมาอยู่เยอรมนี ก็คือการออกเดินทางท่องเที่ยวเปิดหูเปิดตาในที่ใหม่ ๆ แค่นี้ก็เพลิดเพลิน ๆ ไปเข้าเย็นกลับ หรือจะจัดทริปเล็ก ๆ กับครอบครัว เพื่อนฝูง ชมรม ก็สนุก และได้เรียนรู้ภาษาเยอรมันแบบสร้างสรรค์ได้เต็ม ๆ ลองเริ่มจากการนั่งรถเมล์หรือรถไฟไปเดินเล่นเมืองใกล้ ๆ ฝึกความกล้าที่จะใช้ภาษาเยอรมันตอนซื้อตั๋ว อ่านป้ายรถ หาสถานที่ท่องเที่ยวตามทาง สั่งอาหารเครื่องดื่ม อ่านประวัติความเป็นมาของสถานที่ที่ไปเยี่ยมชม เขียนไปสการ์ดเป็นภาษาเยอรมัน ส่งให้คนที่เรารัก พูดคุยกับเพื่อน ๆ ในทริปเป็นภาษาเยอรมัน รับรองว่าเพื่อน ๆ จะได้เต็มอิมไปกับการเปิดโลกใหม่ และสนุกกับการสื่อสารเยอรมันครบทั้งฟังพูดอ่านเขียนแน่นอน

นี่เป็นเพียงน้ำจิ้มของการใช้เวลาว่างที่ Mausmoin ยกมาให้เพื่อน ๆ ได้ลองลิ้มรสความสนุกจากการใช้ความรู้ภาษา

เยอรมันในชีวิตจริง หวังว่าเพื่อน ๆ คงจะเห็นภาพความสนุกของการใช้ภาษาเยอรมันอย่างสร้างสรรค์ในชีวิตเพิ่มขึ้นที่นอกเหนือไปจากการเรียนเยอรมันในคอร์สเรียน หรือการใช้ภาษาเยอรมันในที่ทำงาน เพียงแค่เราเริ่มคิดอย่างสร้างสรรค์ที่จะรักและเรียนภาษาเยอรมัน เราก็จะทำมันได้ดีและมีความสุขขึ้น รวมไปถึงการลงมือทำอย่างสร้างสรรค์โดยตั้งใจเรียนและนำความรู้ที่เรียนมาใช้ในชีวิตประจำวัน และนำภาษาเยอรมันมาเป็นส่วนหนึ่งของงานอดิเรกที่เราชอบ แล้วเราก็จะรักภาษาเยอรมันมากขึ้น เรียนเยอรมันได้เก่งขึ้น และพัฒนาการสื่อสารภาษาเยอรมันได้เร็วขึ้นแน่นอน

การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้แบบไม่มีที่สิ้นสุด เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ยิ่งเรามีความสุขกับมัน เราก็ยิ่งอยากเรียนรู้สนุกกับภาษาเยอรมันมากขึ้นไปอีก Mausmoin ฝากข้อคิดสุดท้ายจากคำกล่าวของโยฮันน์ วอลฟกัง ฟอน เกอเทอ กวีเอกชาวเยอรมัน ไว้ว่า *“Erfolg hat 3 Buchstaben: TUN!”* “ความสำเร็จสะกดด้วยคำสามคำ: ลงมือทำ!”

อย่ารอช้า! ลุกขึ้นมาพัฒนาภาษาเยอรมันอย่างสร้างสรรค์ในแบบของตนเอง และสนุกไปกับการมีภาษาเยอรมันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตไปพร้อมกับ Mausmoin กันนะจ๊ะ 



รูปและเนื้อหาโดย mausmoin.com เริ่มต้นเยอรมันกับ Mausmoin

สิ่งใหม่ในชีวิตที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ คือ ชีวิตแม่บ้าน ที่ไม่ต้องทำงานหาเงิน สิ่งใหม่อื่น ๆ จึงเกิดตามมา ตามประกาศนียบัตรคนเคยทำงาน อยู่หนึ่ง ๆ ไม่ได้ เริ่มด้วย งานจิตอาสาที่บ้านพักคนชราแถวบ้าน ต่อด้วยงานจิตอาสาในสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย และนี่คือที่ ๆ ได้รู้จักพี่ ๆ ที่ศึกษาและปฏิบัติตนแนวพุทธ ซึ่งตัวเองสนใจมาตั้งแต่สมัยทำงาน เพราะรู้สึกว่าตัวเองมีความทุกข์ ที่ต้องทำงานมาก เพื่อครอบครัว และเมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ ทำไม่มีแต่ตัวเองที่ต้องทำแบบนี้ การช่วยให้ตัวเองรู้สึกดีขึ้น คือการอ่านหนังสือธรรมะทุกรูปแบบ รวมทั้งธรรมจากนิกายเซน ก็ทำให้จิตใจสบายขึ้นเป็นครั้งคราว แต่เมื่อได้มาปฏิบัติเพราะมีเวลามากพอ จึงได้เรียนรู้ว่า ชีวิตนี้จะมีแต่ความทุกข์ ถ้าไม่รู้จักปล่อยวาง และเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัจจุบัน กับลมหายใจ กับการมีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่สะสม แสวงหาความมั่งคั่งทางวัตถุ แต่ศึกษาปฏิบัติ เพื่อความสุขจากภายใน ทำคืออย่างไม่ต้องมีเงื่อนไข เตรียมตัวตายตั้งแต่บัดนี้ เพื่อเมื่อถึงเวลาต้องจากโลกนี้ไปจริง ๆ จะได้ไม่ทุรนทุราย และคิดว่าสิ่งที่ตัวเองคิด และกำลังทำอย่างสร้างสรรค์ขึ้นมา นี้ มาถูกทางแล้ว...

ฉันว่า ชีวิตเรานั้น สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา เพื่อความดีกว่า ไม่ทางใด ก็ทางหนึ่ง แล้วแต่ชีวิตใคร จะมองเห็นว่าสิ่งไหน จะดีกับชีวิตของตัวเอง สำหรับฉันนั้น สิ่งใหม่ที่สร้างสรรค์ คือ ความเบาสบายในวันที่มีชีวิตรออยู่ และการรอวันที่จะจากไป แบบไม่ต้องกลับมาใหม่ จะเป็นไปได้แค่ไหน คงไม่มีใครรู้... ๓

Mittelstand

ความลับความเข้มแข็ง ของประเทศเยอรมนี

โดย พ่อบ้านเยอรมัน



ประเทศเยอรมนีเป็นหนึ่งในประเทศที่ถือว่าเป็นประเทศที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมากถึงแม้ว่าจะเคยเป็นประเทศที่แพ้สงคราม เคยประสบวิกฤตทางเศรษฐกิจหลายครั้ง แต่ทุกครั้งประเทศเยอรมนีก็สามารถกลับมาเป็นประเทศที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจได้เหมือนเดิม จนพ่อบ้านเชื่อว่าหลายคนอาจจะสงสัยว่า “เยอรมนีทำได้อย่างไร?”

วันนี้เรามารู้จักความลับที่สำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเยอรมนีรุ่งเรืองกันเลยทีเดียว นั่นก็คือ Mittelstand หรือ “SME” (Small and Medium Enterprise) ซึ่งก็คือ กิจการขนาดเล็กจนถึงขนาดกลางนั่นเอง ที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็น ปัจจัยหลักที่ทำให้เศรษฐกิจของเยอรมนีเข้มแข็ง เพราะจากจำนวนกิจการต่าง ๆ ทั้งประเทศที่มีจำนวนกว่า 3 ล้านกิจการ 99% จะเป็นกิจการ SME และยิ่งไปกว่านั้น SME ของเยอรมนีหลายแห่งยังเป็นผู้นำทางนวัตกรรม และผู้นำในตลาด อุตสาหกรรมอีกด้วย เรามาดูกันดีกว่าครับว่า SME ของเยอรมนีนั้นมีเคล็ดลับอย่างไรที่ทำให้สามารถก้าวขึ้นสู่ความสำเร็จ ได้อย่างในปัจจุบัน



มีแผนระยะยาว

SME ในเยอรมนีก็จะคล้ายกับ SME ในหลาย ๆ ประเทศ คือ เกือบ 100 % จะเป็นกิจการของ ครอบครัว แต่มีรูปแบบ และระบบการบริหาร ชัดเจน ทายาทจะทำงานร่วมไปกับมืออาชีพอย่าง ไกล่ชิด มีการวางแผนการสืบทอดตำแหน่งอย่างมี ระบบ และมีแผนระยะยาวอย่างน้อย 10 ปีขึ้นไป



ก่อนนี้ให้น้อยที่สุดและ ไม่สร้างหนี้เกินตัว

เรื่องนี้อาจถือว่าเป็นนิสัยของคนเยอรมันก็ได้ที่ ไม่ชอบสร้างหนี้แม้กระทั่งไม่ใช้บัตรเครดิตถ้าไม่ จำเป็น และนิสัยนี้ก็ติดมาถึง SME ของเยอรมนี ด้วย SME จะพยายามใช้เงินทุนส่วนตัวให้มากที่สุด ไม่เน้นการเติบโตอย่างรวดเร็ว ที่อาจทำให้บริษัท สะดุดและเกิดปัญหาได้ ดังนั้น SME ของเยอรมนี จึงมีหนี้้น้อยมาก



มุ่งมั่นพัฒนานวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์

SME ของเยอรมนีจะมุ่งเน้นขายนวัตกรรม และสร้างสินค้าใหม่ ๆ จนได้รับการยอมรับว่าสินค้าของเยอรมนีนั้นมีคุณภาพสูงมาก แต่การที่จะก้าวไปสู่ “คุณภาพสูง” นั้นไม่ง่ายเลย เพราะ SME จะต้องลงทุนในการผลิตสินค้าด้วยการทุ่มงบวิจัยและพัฒนาเป็นจำนวนมาก เพื่อผลิตสินค้าให้แตกต่างจากสินค้าของคู่แข่งอยู่เสมอ

สร้างคนอย่างเป็นระบบ

การจ้างงานของ SME เยอรมันมักจะเป็นการจ้างงานตลอดชีวิต ซึ่งจะให้ความสำคัญกับคนทำงานเหมือนกับเป็นคนในครอบครัว และด้วยการที่บริษัทไม่ได้อยู่ในเมืองหลวงหรือเมืองขนาดใหญ่ จึงยากที่จะหาพนักงานที่มีคุณภาพสูง ดังนั้น SME จึงปรับกลยุทธ์เน้นการจ้างงานคนท้องถิ่นและใช้รูปแบบการเรียนสายวิชาชีพ (Ausbildung ซึ่งเป็นการเรียนในโรงเรียนอาชีวะควบไปกับการฝึกงานในสถานประกอบการ) สร้างคนงานที่มีคุณภาพที่ตรงตามที่ต้องการ





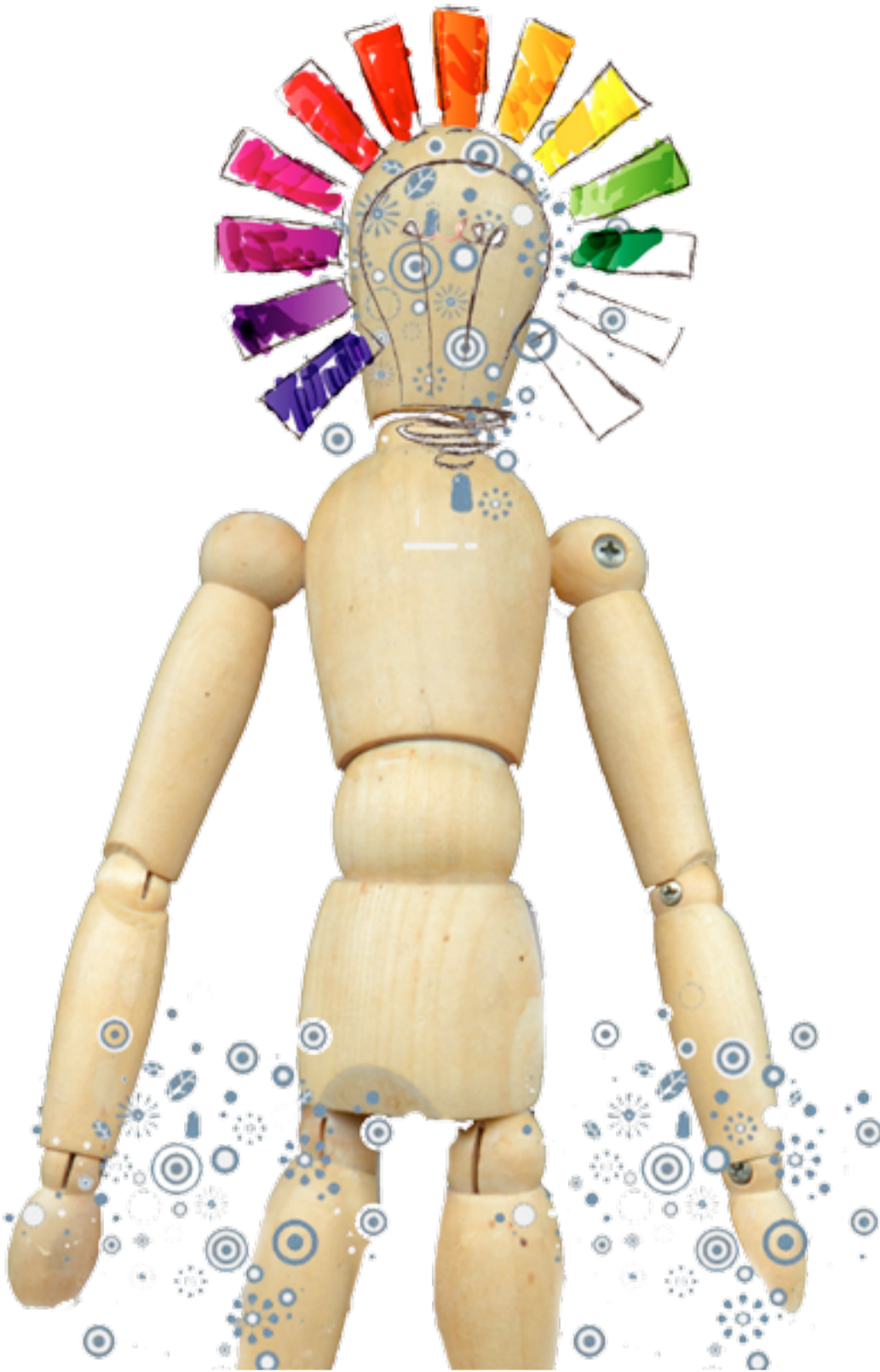
การทำงานร่วมมือกับภาครัฐอย่างเป็นระบบ

ภาครัฐและ SME จะทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เมื่อ SME ที่เป็นกำลังหลักของชาติประสบความสำเร็จ ภาครัฐก็จะประสบความสำเร็จไปด้วย ดังนั้นภาครัฐเยอรมันจึงให้การสนับสนุนหลายประการตั้งแต่จัดฝึกอบรมให้ความรู้ สนับสนุนการลงทุนและการสร้างนวัตกรรมของ SME พร้อมทั้งออกกฎหมาย และช่วยในการเจรจา เพื่อให้ SME สามารถส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ง่ายขึ้น

การดำเนินธุรกิจรูปแบบนี้นับว่าประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับ จนมีบริษัทและหน่วยงานภาครัฐจากประเทศอื่น ๆ เข้ามาดูงานและศึกษาวิธีการทำงานของ SME เยอรมัน พ่อบ้านหวังว่าเรื่องราวนี้น่าจะเป็นแนวคิดดี ๆ ที่นักอ่านทุกท่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือในการทำธุรกิจ และก็ขอให้ผู้อ่านทุกท่านมีความสุขมาก ๆ ในวันคริสต์มาส และวันปีใหม่นะคะ **ดี**

ที่มาของข้อมูล:

Federal Ministry for Economic Affairs and Energy (Germany 2016) :
“Future of the German Mittelstand” Action Programme”



AHA

AHA

AHA

โดย พี่ต้อม

“AHA” ออกเสียง “อะฮ่า” พี่ต้อมคิดว่า หลายคนเคยเปล่งคำนี้ ออกมาอย่างแน่นนอน และมักจะเปล่ง “AHA” ในขณะที่เรามี ความคิดแบบ “ปั้งแว๊ป” อาการนี้เกิดขึ้นเมื่อเรากดสลับสวิทช์ จากการใช้วงจรมองส่วนคิดเอาเรื่อง (สาระ) ไปสู่วงจรมอง ส่วนคิดเอาเล่น (ไร้สาระ) และการคิดเอาเล่นนี้เอง ทำให้เกิดการ คิดอย่างสร้างสรรค์ขึ้นมาอย่าง “ปั้งแว๊ป” เลยค่ะ



ปรากฏการณ์ “ยูเรก้า-โมเมนต์” (EUREKA Moment)
พีต้อมขอเล่าที่มาอย่างย่อ ๆ ของปรากฏการณ์ “ยูเรก้าโมเมนต์” นะคะ “EUREKA” เป็นภาษากรีกแปลว่า “ฉันค้นพบแล้ว” เป็นเรื่องเล่าที่รู้จักกันแพร่หลายที่สุดเกี่ยวกับอาร์คิมิดีส อาร์คิมิดีส (Archimedes) เป็นนักปราชญ์ชาวกรีกที่โลกจดจำ เขาเป็นทั้งนักคณิตศาสตร์ นักดาราศาสตร์ นักฟิสิกส์ และวิศวกร ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในบรรดานักวิทยาศาสตร์ชั้นนำในสมัยคลาสสิก เขาเป็นผู้ค้นพบกลวิธีในการหาปริมาตรของวัตถุที่มีรูปร่างต่าง ๆ ... เรื่องมีอยู่ว่า ในสมัยพระเจ้าเฮียโรที่ 2 (King Hiero II) พระองค์ทรงขอให้อาร์คิมิดีสช่วยตรวจสอบว่า มีการฉ้อโกงในการสร้างมงกุฎทองคำบริสุทธิ์ของพระองค์หรือไม่ อาร์คิมิดีสใช้เวลาครุ่นคิดอยู่หลายวันก็ยังคิดไม่ออก อยู่มาวันหนึ่งในขณะที่เขากำลังหย่อนตัวลงในอ่างอาบน้ำ เขาก็สังเกตเห็นว่าระดับน้ำในอ่างเพิ่มสูงขึ้นจนล้นอ่าง และทันใดนั้นเองเขาก็เกิดความคิดแวบขึ้นมาว่า (นี่ภาพอาร์คิมิดีสตีตัวนี้ว่าดั่งเป่ามะนาว) วิธีการนี้น่าจะนำไปใช้ในการหาปริมาตรของมงกุฎทองคำ

ได้ เขาคิดว่า เมื่อเอามงกุฎจุ่มลงไป น้ำ ปริมาตรของน้ำที่ล้นออกมาย่อมเท่ากับปริมาตรของมงกุฎนั่นเอง เมื่อนำปริมาตรมาหารด้วยมวลของมงกุฎ ก็สามารถหาค่าความหนาแน่นของมงกุฎได้ และถ้ามีการผสมโลหะอื่น ๆ เข้าไป ค่าความหนาแน่นนี้จะต่ำกว่าค่าความหนาแน่นของทองคำด้วยความตื่นตัวจากการค้นพบอาร์คิมิดีสวิ่งออกไปยังท้องถนนทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้ใส่เสื้อผ้า แล้วร้องตะโกนว่า „ยูเรก้า!“ (แปลว่า ฉันค้นพบแล้ว!)

หลังจากนั้นก็มีการตรวจสอบมงกุฎทอง อาร์คิมิดีสพิสูจน์ได้ว่า มีการผสมเงินเข้าไปในมงกุฎทองจริง พีต้อมคงไม่ต้องเล่าต่อจนจบนะคะว่า เกิดอะไรขึ้นกับช่างทำมงกุฎช่างคนนั้น

ปรากฏการณ์ “ยูเรก้า-โมเมนต์” (EUREKA Moment) ที่เล่ามานี้ ทางวิทยาศาสตร์เรียกว่า การเกิดประกายไฟในสมอง (ปิ๊งแว็บ) บางครั้งเรียกว่า ประสบการณ์อะฮ่า (Aha experience) หรือ อะฮ่า! โมเมนต์ (Aha! Moment) นี้แหละค่ะ เป็นประสบการณ์ที่เราควรจะมีทุกวัน เพื่อให้สมองหายล้าและมีความสุขทุกวัน

“AHA – คิดออกแล้ว”

นักภาษาศาสตร์จิตวิทยาชาวเยอรมันชื่อ คาร์ล บือห์เลอร์ (Karl Bühler) ได้ศึกษาจากประสบการณ์และสังเกตพฤติกรรมของคนหลาย ๆ กลุ่ม เขาพบว่า เมื่อใดก็ตามที่คนเปล่งคำว่า „AHA“ ออกมาอย่างฉับพลัน แสดงให้รู้ว่า คน ๆ นั้นได้พบทางแก้ปัญหาแล้ว (คิดออกแล้ว) สามารถดำเนินการได้ มีผลลัพธ์ที่พึงพอใจ และสร้างความมั่นใจให้ตนเอง คาร์ล เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า „AHA-Erlebnis“ อ่านทับศัพท์ว่า “อะฮ่า-เออร์เลบนิส” น่าจะเทียบกับภาษาไทยได้ว่า “อ้อ- คิดออกแล้ว อ้อ-รู้แล้ว อ้อ-เข้าใจแล้ว หรือ อ้อ-นึกได้แล้ว”

พื้ด้อมมีเรื่องเล่าสู่กันค่ะ ... เมื่อเดือนตุลาคมปี 2560 พื้ด้อมไปสอนภาษาเยอรมันให้แก่ผู้ประกอบอาชีพพวดไทย ในวันที่ลาจากกัน ลูกศิษย์คนหนึ่งได้ให้พริกชี้หนู 1 ต้น พื้ด้อมรู้สึกตื่นเต้นค่ะ เพราะว่าเป็นครั้งแรกที่ลูกศิษย์ให้ต้นพริกแทนช่อดอกไม้ เมื่อกลับมาบ้าน ก็ดูแลต้นพริกเป็นอย่างดี พื้ด้อมนั่งดูความน่ารักของพริกเม็ดจิ๋วสีแดงแจ๋อยู่ทุก ๆ วัน จนพริกจวนจะแห้งคาต้น ในตอนนั้นคิดไม่ออกว่า จะทำอย่างไรกับพริกเม็ดจิ๋ว ๆ เหล่านั้นดี ก็เลยเด็ดพริกจิ๋วใส่ขวดไว้ก่อน

ปี 2561 พื้ด้อมมีอารมณ์แบบว่า อยากเห็นต้นพริกน่ารักอีก AHA-คิดออกแล้ว ก็ดำเนินการปลูกพริกสิคะ ไม่นานนักต้นพริกก็งอกขึ้นมาอย่างน่ารัก ตั้งห้าสิบกว่าต้น ออกดอกสีขาวน่ารักเชียวค่ะ ถือว่าได้ผลดี แล้วก็เริ่มแจกต้นพริกคะ แจกทั้งคนไทย ทั้งฝรั่งเลยคะ เหลือไว้ที่บ้านอีก 15 ต้น พริกแดงแดง ง่ามงาม ต่อมาก็เจอคำถามให้ขบคิดเหมือนปีก่อนอีกแล้วว่า จะทำอย่างไรกับพริกเม็ดจิ๋วดีหนอ ...และแล้วพื้ด้อมเปล่งคำว่า AHA-คิดออกแล้ว (เปล่งแบบฉับพลันอีกครั้ง) ทำ “พริกชี้หนูแช่น้ำมันมะกอก” ดีกว่า ว่าแล้ว ก็คิดสร้างสรรค์ออกแบบขวดและวิธีบรรจุ ผลงานออกมาตามรูปภาพค่ะ ปีนี้มีของขวัญให้เพื่อน ๆ ในเทศกาลคริสต์มาส และวันขึ้นปีใหม่แล้วค่ะ

พื้ด้อมคิดว่า การสร้างสรรค์คือ ทุกสิ่งที่เราทำอย่างสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้จำกัดเฉพาะสาขาหรือพื้นที่ แต่มันจะอยู่เบื้องหลังทุกสิ่งที่เราจะทำ ซึ่งอาจจะเป็น

ไปตามกติกาที่ถูกตั้งขึ้นมา จากแรงบันดาลใจ หรือด้วยความสนุกสนาน คุณควรตอบคำถามของตัวเองให้ได้ว่า สิ่งที่คุณจะทำหรือกำลังทำอยู่นั้นเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของคุณ แล้วคุณจะจัดการ ”อย่างไร (wie)” และคุณกล้า (Mut) ที่จะสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่างกัน เพื่อเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ หรือไม่ และสามารถนำไปต่อยอดทำอะไรได้อีกบ้าง

เชื่อไหมว่า เราเปล่งคำว่า AHA ได้ทุกวัน



ทุกคนมีพลังแห่งการสร้างสรรค์อยู่ในตัว ขึ้นอยู่กับว่า เรากล้าแสดงออกมากน้อยเพียงใด ขอเปรียบเทียบการคิดสร้างสรรค์ เป็นเหมือนดั่งการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเราควรเรียนรู้ คำศัพท์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ นำคำศัพท์ต่าง ๆ ไปใช้สร้างเป็น ประโยค ยิ่งรู้คำศัพท์มาก เราก็จะมีความมั่นใจในการพูด ภาษาต่างประเทศมากขึ้น อยากจะบอกว่า “ขยันคิด ขยันทำ ก็จะมีสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้น”

การคิดสร้างสรรค์ที่เห็นอย่างชัดเจนในชีวิตประจำวันก็คือ เรื่องอาหารการกิน แม่บ้านไทยในต่างแดนคิดสร้างสรรค์ อาหารการกินทุกวัน เอาโน่นมาผสมนี่ เอานี้ไปผสมนั้น ออกมาเป็นเมนูในแต่ละวัน ทุก ๆ วัน แล้วภายในหนึ่งสัปดาห์ คิด ได้กี่เมนู เราเก่งเรื่องการดัดแปลงอาหาร ให้เกิดเมนูใหม่ ๆ ...ออเจ้าช่างเก่งแท้



แหล่งที่มาของรูปภาพ
<https://www.facebook.com/juntiramuai.kuhn>

พีต้อมรู้จักคุณจันทิรา คือห้เน่ ชื่อเล่นว่า น้องหมวย เธอชอบทำขนมทุกประเภท เธอเริ่มจากการคิดสร้างสรรค์ในการทำขนมให้ลูก ๆ กินนี่แหละค่ะ ขนมฝีมือน้องหมวยมีลักษณะพิเศษคือ เป็นขนมชิ้นเล็ก ๆ ดูจุ่มจิ้มน่ารัก ใครเห็นก็อยากชิม ช่วงแรก ๆ น้องหมวยก็ฝึกทำขนมให้คนในครอบครัวกิน ต่อมาก็ทำเป็นของขวัญให้เพื่อน ๆ เนื่องในโอกาสพิเศษ ๆ ปัจจุบันนี้ขยายความคิดสร้างสรรค์โดยรับทำขนมตามสั่งในโอกาสต่าง ๆ เท่าที่ตนจะทำได้ ขนมของน้องหมวยเป็นขนมที่ผลิตจากความคิดสร้างสรรค์ ... คนทำสนุก คนกินก็อร่อยค่ะ

การสร้างสรรค์สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวเราในวัยเด็ก

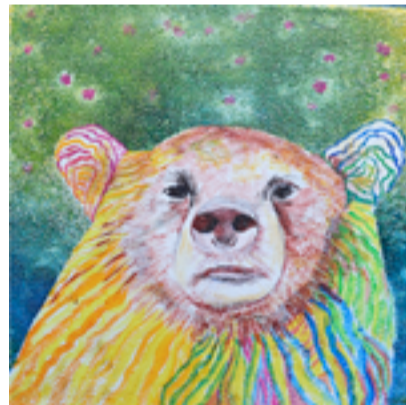
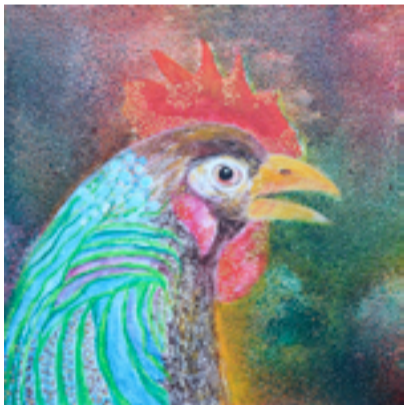
ความคิดสร้างสรรค์ เป็นทักษะที่มีอยู่ในตัวเราทุกคน ติดตัวมาตั้งแต่เกิดเพื่อรอการบ่มเพาะและดูแลให้งอกงาม แต่น่าเสียดายที่คนจำนวนมากเข้าใจผิดเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นเรื่องของ “พรสวรรค์” ที่มีอยู่ในคนบางคนเท่านั้น และความเข้าใจผิดนี้กลายเป็นอุปสรรคในการพัฒนา ฝึกฝนความคิดสร้างสรรค์ในวัยเด็กและเยาวชน ประสิทธิภาพความคิดสร้างสรรค์ของผู้ใหญ่ในวันนี้ก็สืบเนื่องมาจากความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ในวัยเด็กนั่นเอง

พีต้อมวาดรูปมานานกว่า 24 ปีแล้ว ไม่ได้วาดอย่างเดียวนะคะ แต่กล้านำรูปที่ตัวเองวาดออกแสดงนิทรรศการด้วย ปัจจุบันก็ผลิตผลงานจากการวาดรูปออกมาเรื่อย ๆ เกิดปรากฏการณ์ AHA-Erlebnis กับตัวเองบ่อยมาก แทบทุกวันเลยคะ

บ่อยครั้งที่ทวนคิดถึงช่วงเวลาที่ยังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ผลงานภาพวาดของพีต้อมไม่เคยประทับใจครูสอนวาดเขียนเลย ครูบอกให้วาดเหมือนตัวอย่าง พีต้อมก็วาดไม่เหมือนสักที วาดรูปอะไรก็มีรายละเอียดงอกเงย ครูเคยบอกว่า เรียนวิชาวาดเขียนนะ ไม่ใช่ให้วาดรูป ตอนนั้นไม่รู้เลยว่า วาดเขียนต่างกับวาดรูป (AHAไม่ออก) พีต้อมโชคดีที่คุณพ่อและคุณแม่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ของลูก ๆ มาตลอด ให้อิสระในการคิดสร้างสรรค์ ชื่นชมรูปภาพที่ลูกวาดมีที่เปราะอะเลอะเทอะ สีฉูดฉาด สีซีด วาด

รูปคนจมูกบาน ปากกว้าง คอยาว คิ้วไม่เท่ากันบ้างล่ะ พ่อ กับแม่ออกความเห็นบ่อย ๆ ว่า รูปที่ลูกวาดน่าสนใจมาก ตอนนั้นที่ตัดมติดอยู่อย่างเดียวกันว่า พ่อกับแม่เก่งกว่าครูสอน วาดเขียนซะอีก เพราะครูไม่เคย AHA ในผลงานของเราสัก นิด ก็ครูมีหน้าที่สอนวาดเขียน (Zeichnung) แต่เราวาดรูป (Malerei) ครูจึง AHA ไม่ออก ครูไม่ผิด เราก็ไม่ผิด ... การ วาดเขียนกับการวาดรูปถ้าจะให้ต่างกัน ก็ต่างกัน ถ้าจะให้ เหมือนกัน ก็เหมือนกันได้ แล้วแต่มุมมองของแต่ละคน

ที่ตัดมเชื่อว่า ประสบการณ์ที่ได้รับในวัยเด็กสะท้อนให้ เห็นถึงพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ของเราจริง ๆ ค่ะ



การคิดสร้างสรรค์เปลี่ยนชีวิตของคุณได้

การสร้างสรรคเป็นสิทธิที่เรามีมาแต่กำเนิด การสรรคมีใช้เป็นเพียงเรื่องของ “ศิลปิน” เท่านั้น แต่รวมเรื่องต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันที่ทุกคนสามารถทำได้ในหลากหลายรูปแบบ

เมื่อเดือนตุลาคม 2561 รายการทีวีเยอรมัน Höhle der Löwen ซึ่งเป็นรายการค้นหาไอเดียใหม่ ๆ ทางธุรกิจของผู้ประกอบการ เพื่อระดมทุนเพิ่มจากนักลงทุน รายการดังกล่าวได้เชิญคุณกนกพร ไสลทซ์ หรือ ปูก วัย 37 ปี เจ้าของบริษัท PookSpaFoods GmbH ผู้ผลิตและจำหน่ายมะพร้าว

อบกรอบแบรนด์ POOK คุณปูกได้นำเสนอไอเดียของเธออย่างสร้างสรรค์ จึงชนะใจนักลงทุน 4 ใน 5 คน และในที่สุดเธอเลือกรับข้อเสนอจากนักลงทุนชื่อดังหนึ่งในนั้นเพื่อร่วมขยายธุรกิจมะพร้าวอบกรอบแบรนด์ POOK

คุณปูกมีความคิดสร้างสรรค์ และมีความกล้าทำในสิ่งที่ตนคิด “ความกล้า” นี้เองที่ทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของคุณปูกเป็นรูปธรรมขึ้นมาได้ ... อยากรู้จังเลยว่า ในแต่ละวันคุณปูกมี AHA-บ่อยแค่ไหน

(ติดตามผลงานคุณปูกได้ที่ www.pookspafoods.com)

มาดักจับความคิดสร้างสรรค์กันเถอะ

ความคิดสร้างสรรค์แม้จะเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ แต่มันมีที่อยู่ในสมองของเราจริง ๆ วงจรของความคิดสร้างสรรค์หรือที่เรียกว่า “วงจรคิดเอาเล่น” มีจริงค่ะ เราก็เคยพูดอยู่บ่อย ๆ ว่า “คิดเล่น ๆ นะ” เมื่อคิดเล่น ๆ ได้ ก็ลองนำความคิดนั้น ๆ มาทำให้เห็นเป็นรูปธรรม เริ่มจากสิ่งเล็ก ๆ ก่อนก็ได้ แล้วดักจับความคิดสร้างสรรค์นั้น มาทำให้เห็นเป็นรูปธรรมด้วยนะค่ะ หากคิดเล่น ๆ คิดเยอะ คิดเยะ แล้วไม่ทำอะไรเลย อาจจะทำให้กลายเป็น “คิดฟุ้งซ่าน” ไม่เอานะค่ะ

นี่ก็ใกล้วันปีใหม่มานาทุกที ใครที่กำลังคิดเล่น ๆ ว่าอยากจะทำอะไรในปีใหม่ ก็ขอให้ลงมือทำเถอะค่ะ ตี๊ดต้อก ๆ ... AHA เมื่อใด ก็นำมาเล่าสู่กันฟังบ้างนะค่ะ **๓**

อ้างอิง

- medium.com/@worapongtearneuki
- smartleadercoaching.blogspot.com/2015/05/aha-moment-eureka-moment-moment-of.html
- educalingo.com/de/dic-de/aha-erlebnis
- fundsplitter.com/2018/08/27/karl-buehler-der-grosse-meckesheimer-philosoph-und-sprachwissenschaftler/

ท่าบริหารแก้ปวดหลัง

โดย พชมลวรรณ

“การโยนบาร์และงอเข่าโดยมีที่พุงเท้า และเท้าสัมผัสพื้นจะช่วยยืดหลังที่คดและโค้งให้เหยียดตรงขึ้นได้ แต่ถ้าโยนบาร์แบบเท้าลอยพื้นอาจจะหนักเกินไปในช่วงเริ่มต้น”

สำหรับคนที่นั่งทำงานอยู่ในท่าเดียวตลอดโดยไม่ขยับตัว หรือขับรถนานอาจมีอาการปวดหลังจนทุกข์ทรมาน ครั้นจะกินยาแก้ปวดหรือยาคลายเส้นบ่อย ๆ อาจทำให้กระเพาะเป็นแผล และหากร้ายแรงอาจทำร้ายไตถึงขั้นฟอกไต ในฉบับนี้เราจึงมีท่าบริหารยืดหลังจากนพ. กรกฏ พานิช ศัลยแพทย์ออร์โธปิดิกส์และเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล มาฝากคุณผู้อ่านค่ะ

การที่กล้ามเนื้อหลังขาดความยืดหยุ่นก็เพราะเนื้อเยื่อมีการเกร็งตัว อันเนื่องมาจากการทำงานทั้งวันหรือนั่งหน้าจอคอมพิวเตอร์ทั้งวันโดยไม่รู้ตัว เมื่อทำต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปีกว่าจะรู้ตัวกระดูกสันหลังก็คดและเอียงเสียแล้ว หากคุณไม่ยอมเสี่ยงต่อการมีกระดูกสันหลังคด ขอแนะนำท่าบริหารดังนี้




ท่ายืดหลัง ท่าที่ 1 ให้โยนบาร์แล้วย่อเข่าลง (ภาพที่ 1) เท้าแตะพื้น หรือใช้เก้าอี้เตี้ยรองเท้า (ดังในภาพ) เพื่อยืดแกนลำตัว แล้วทิ้งน้ำหนักตัวลงมาที่เท้าทั้งสองข้าง จะทำให้ดึงทั้งแผ่นหลัง ช่วยให้แผ่นหลังที่คดเอียงยืดออก ช่วยคลายอาการปวดหลัง



ท่ายืดหลัง ท่าที่ 2 ถ้าไม่มีราวให้โยน ให้ยืดตัวโดยยกมือขึ้น (ภาพที่ 2) หายใจเข้าออกช้า ๆ ขณะยืดตัว

ท่ายืดหลัง ท่าที่ 3 เป็นท่าโยนบาร์แล้วเท้าลอยจากพื้นซึ่งจะเหมาะสำหรับผู้ที่ปฏิบัติมานานแล้ว (ยังไม่เหมาะสำหรับผู้ฝึกปฏิบัติใหม่ เพราะจะทำให้มีอาการปวดหัวไหล่ได้)

ข้อแนะนำ: ปัญหาปวดหลังในคนทำงานส่วนใหญ่เกิดจากการไม่ขยับตัว ทำให้กล้ามเนื้อตึง เช่น นั่งทำงานนาน ขับรถนาน ทำให้ปวดหลัง บ่าและคอ จึงควรขยับตัวทุก 15 หรือ 30 นาที สำหรับคนที่ทำงานออฟฟิศต้องหาเวลาขยับตัว เช่น เดินเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ หรือลุกขึ้นมายืดกับโต๊ะ ฝึกให้เป็นนิสัย ส่วนผู้ที่ต้องขับรถนาน ในช่วงรถติดให้เข้าเบรกมือ แล้วเอนเบาๆ เหยียดไปด้านหลัง (บิดขี้เกียจ) จะช่วยลดปัญหาอาการปวดเมื่อยจากการขับรถหรือปัญหาออฟฟิศซินโดรม 

เลี้ยงลูกให้มีความคิดสร้างสรรค์ ในแบบฉบับของตนเอง

โดย โยทะกา

ฉบับนี้นิตยสารตีตั้งชื่อว่า Creative โยทะกาก็เลยต้องคิดหาเรื่องที่จะ (คิดว่า) มันสร้างสรรค์มาเขียน ที่นึกได้คือ เลี้ยงลูกอย่างสร้างสรรค์ แต่ควรเลี้ยงอย่างไรล่ะจึงจะเรียกว่าสร้างสรรค์ ลองไปถามความคิดเห็นของพ่อ-ลูกว่า คำว่า เลี้ยงลูกอย่างสร้างสรรค์คือเลี้ยงอย่างไร? คนพ่อเขาวว่า “ง่ายมาก..สอนลูกให้ตีมเปียร์ไร ลูกจะได้ตีมเป็น ไมโดนเพื่อนมอมเปียร์” ส่วนคนลูกบอกว่า “ให้ลูกใช้ไอแพดแบบ non-stop ใจแม่..ลูกชอบแน่นอน” สรุปว่าไม่ควรไปถามทั้งพ่อและลูก เพราะมีความคิดสร้างสรรค์มากเกินพอด้วยกันทั้งคู่

สำหรับแม่ ๆ ที่พกตำราเลี้ยงลูกหรือเป็นสาวกบทความเลี้ยงลูกต่าง ๆ ก็คงจะคุ้นเคยกับคำแนะนำในการเลี้ยงลูกให้เป็นเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์เหล่านี้ดี เช่น

1. เปิดโอกาสให้ลูกได้คิดและตัดสินใจด้วยตัวเอง
2. กระตุ้นการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ
3. ฝึกให้ลูกมองอุปสรรคเป็นโอกาส
4. ฝึกสร้างสรรค์จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว
5. ให้ลูกอ่านหนังสือที่ตัวเองชอบ
6. ตอบคำถามลูกให้ได้ประโยชน์สูงสุด
7. ฝึกลูกให้รู้จักตั้งเป้าหมาย
8. ไม่คาดหวังกับลูกมากเกินไป ฯลฯ

หลายครั้งที่โยทะกาอ่านเจอข้อเขียนและคำแนะนำ ที่แนะนำไปตามมาตรฐานสังคม หรือพ่อแม่ใช้มาตรฐานของคนอื่นเป็นตัววัดความคิดสร้างสรรค์ของลูก เช่น การใช้สื่อสำเร็จรูปให้ลูกเกิดความคิดสร้างสรรค์ เพราะเชื่อตามกันว่าสื่อ นั้น ๆ ดี ลูกเกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างที่พ่อแม่หวัง แต่ลูกก็ไม่ได้คิดเอง ลูกสร้างสรรค์ตามแบบที่คนอื่นคิดไว้แล้ว แล้วลูกเราได้เรียนรู้อะไรใหม่ ๆ ต่อยอดอะไรใหม่ ๆ เพิ่มเติมหรือไม่

ที่โยทะกากล่าวถึงข้างต้นนั้นไม่ได้หมายถึงว่าสื่อสำเร็จรูปไม่ดี หรือมาตรฐานสังคมไม่ดี แต่สุดท้ายแล้วคงต้องกลับมาคิดทบทวนว่า แล้ว



มาตรฐานความคิดสร้างสรรค์ของเราคืออะไร
เลี้ยงลูกอย่างสร้างสรรค์ตามมาตรฐานของเรา
ได้หรือไม่ ความคิดสร้างสรรค์ต้องมีมาตรฐาน
ด้วยหรือ ยกตัวอย่างหนึ่ง มีแม่คนหนึ่งขอซื้อของ
เล่นประเภทช่วยให้ลูกมีความคิด “สร้างสรรค์”
ทั้งบ้านเต็มไปด้วยของเล่นประเภทนี้ แม่ภูมิใจ
ภูมิใจที่ลูกเล่นของเล่นเหล่านั้นในบ้านได้เป็นเว
ลานาน ๆ และมักชื่นชมที่ลูกมีความคิดสร้างสรรค์
อาทิ ต่อตัวต่อตามที่เขากำหนดมาได้, เล่นทำ
อาหารจากเครื่องครัวน้อย ๆ, เล่นบ้านตุ๊กตา ฯลฯ
วันหนึ่งโยทะกามีโอกาสได้ดูแลเด็กคนนีหนึ่ง
วันเต็ม เราพากันไปเที่ยวนอกบ้านและพากันเล่น
ที่สนามเด็กเล่น ชวนกันสร้างบ้านจากไม้ กิ่งไม้
เด็กบอกว่าต้องกลับไปเอาของเล่นที่บ้านก่อน เรา
จะต้องไปเอาของเล่นมาเล่นถึงจะสนุก เพราะ

ไม้ไม่ใช่ทำอะไรไม่ได้ กิ่งไม้ก็ทำอะไรไม่ได้ ถ้าไม่มี
ตุ๊กตา ไม่มีเครื่องครัว ไม่มีโรงรถ มันจะเป็นบ้าน
ไม่ได้ ถ้าแบบนั้นมันไม่ใช่ของเล่น มันน่าเบื่อ และ
ไม่ถูกต้อง เด็กคอยวนเวียนอยู่ใกล้เราโดยไม่เล่น
ของเล่นอื่น ๆ เลย

โยทะกานึกไปถึงเด็กอีกคนในวัยไล่เลี่ยกัน ที่
โยทะกาเคยดูแล เด็กคนนั้นถือตุ๊กตาพลาสติกตัว
โปรดติดตัวไปทุกที่ ในสนามเด็กเล่น เด็กคนนั้น
เดินหากิ่งไม้มาสร้างบ้านให้ตุ๊กตา เริ่มเอา
กิ่งไม้วางบนพื้นกันเป็นห้องต่าง ๆ ไล่ไปตั้งแต่ครัว
ห้องน้ำ ห้องนอน เด็กเล่นอยู่เช่นนั้นนานหลาย
ชั่วโมง ก่อนจะเปลี่ยนไปเล่นชิงช้า และของเล่นอื่น

ความแตกต่างของเด็กสองคนข้างต้น น่าจะมา
จากต้นแบบที่เด็ก ๆ ได้เห็นได้เรียนรู้ แม้ว่าสิ่งที่
โยทะกาได้สัมผัสจะไม่สามารนำมาวัดความคิด

สร้างสรรค์ในปัจจุบันและอนาคตของเด็กทั้งคู่ แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดคือความคิดในกรอบ และความคิดนอกกรอบของเด็กทั้งคู่ ซึ่งสามารถที่จะพัฒนาเด็กไปในทิศทางที่แตกต่างกันได้


การฝึกลูกให้มีความคิดสร้างสรรค์ด้วยคำสอนของพ่อแม่ที่มาจากวิถีชีวิตของพ่อแม่เอง ลูกจะได้รับแบบอย่าง บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่จะมาส่งเสริมแนวคิดของลูก โดยที่บางอย่างไม่ต้องสอนด้วยซ้ำ ดังคำที่ว่า “การกระทำสำคัญกว่าคำพูด”

อีกอย่างหนึ่งที่อยากพูดถึงคือ ความคาดหวังในความคิดสร้างสรรค์ของลูก พ่อแม่อาจจะมี ความคาดหวังในตัวลูกอยู่บ้างไม่มากก็น้อย ไม่คาดหวังเรื่องใดก็เรื่องหนึ่ง แต่ต้องเรียนรู้ที่จะคาดหวังแต่พอดี

เรื่องของความคาดหวัง โยทะกามีตัวอย่างที่เกิดขึ้นกับตนเองมาแล้วให้ฟัง เนื่องจากลูกของโยทะกานั้นเป็นเด็กที่ชอบอ่านหนังสือมาก แต่หนังสือที่ลูกเลือกมาอ่านไม่ตรงจริตของแม่เท่าใดนัก แม่จึงสรรหาหนังสือที่แม่คิดว่าดี มาวางไว้ให้ลูกอ่าน ไม่ว่าจะป็นวรรณกรรมเยาวชน วรรณกรรมคลาสสิกต่าง ๆ คาดหวังว่าสักวันลูกต้องหยิบมาอ่าน แต่ลูกก็ไม่เคยแตะต้องเลย จน

อดรันทนไม่ได้ วันหนึ่งโยทะกาจึงถามลูกว่าทำไมจึงเลือกอ่านหนังสือประเภทเดียว หนังสือที่แม่เลือกมาให้เป็นหนังสือดี ๆ ทั้งนั้น ทำไมจึงไม่เคยหยิบมาอ่านเลย ลูกตอบว่า “หนังสือแต่ละเล่มมีดีแต่ละอย่าง ได้เรียนรู้แต่ละอย่าง และจงชอบอย่างที่เราชอบ จงรู้สึกอย่างที่เรารู้สึก อย่าชอบอย่างที่ใครมาบอกให้เราชอบ”

พอฟังคำตอบเสร็จก็ทำให้ตนเองฉุกคิดขึ้นมาได้ว่า เรากำลังคาดหวัง ก้าวไกลและจำกัดความคิดของลูกมากเกินไปหรือเปล่า อย่างน้อยการอ่านก็ดีกว่าการก้มหน้าอยู่กับอุปกรณ์สื่อสาร เกม หรือการแช่ตกับเพื่อน นับตั้งแต่วันนั้นโยทะกาได้แต่แอบดูหนังสือที่ลูกอ่านอยู่ห่าง ๆ ไม่ไปยุ่งกับเขา บางทีลูกก็จะเอารายชื่อหนังสือมาฝากให้แม่ซื้อให้จากร้านหนังสือมือสอง ถ้าหากว่าหาจากห้องสมุดแล้วไม่มี

บอกตนเองว่าตอนลูกยังเล็ก ๆ ลูกต้องการการควบคุม ชี้นะ นำทาง อะไรดีอะไรไม่ดี อะไรถูกอะไรผิด อะไรควรทำไม่ควรทำ ความคิดต่าง ๆ ที่ลูกได้รับในวัยเยาว์จึงสำคัญยิ่งนัก เมื่อลูกเติบโตใหญ่ ลูกต้องการเสรีภาพ ต้องการพื้นที่ การจำกัดกรอบปิดเวลาก็อาจจะสร้างความขัดแย้ง และเป็นการจำกัดความคิดสร้างสรรค์ได้เช่นกัน 

Made in Laos

ของขวัลญจากเมืองลาว อ๋มใจผู้ให้... ถูกใจผู้รับ

เรื่องและภาพโดย Jiggotravel



ช่วงเวลาใกล้สิ้นปี เชื่อว่าผู้อ่านหลาย ๆ ท่านคงจะกำลังตระเตรียมของขวัญชิ้นพิเศษมอบให้กับเพื่อนฝูงญาติมิตร คนสนิทหรือผู้เป็นที่รักเพื่อเป็นการส่งมอบความสุขรับปีใหม่ที่กำลังจะมาถึง สำหรับใครที่มีโอกาสได้เดินทางมาท่องเที่ยวสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในช่วงเวลานี้ นอกจากจะได้สัมผัสอากาศเย็นสบายได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและความประทับใจต่อ

น้ำใจไมตรีของคนลาว ได้ลิ้มรสอาหารลาวที่อร่อย และได้สัมผัสประสบการณ์แปลกใหม่แล้ว ยังมีโอกาสเลือกซื้อสินค้าพื้นเมืองที่ผลิตในลาวอีกด้วย สินค้าเหล่านี้จะมีสนนราคาไม่แพงมากนัก แต่มีคุณค่าทางจิตใจอย่างมาก เหมาะเป็นของฝากถูกใจผู้รับสำหรับเทศกาลแห่งความสุขที่กำลังจะมาถึงในเร็ววันนี้ ลองไปดูกันเลยว่า มีอะไรที่น่าสนใจบ้าง...

ผ้าทอมือ

ผ้าทอมือของลาวเป็นสินค้าหัตถกรรมที่มีความสวยงามโดดเด่นมาก ผ้าทอจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศลาว มีสีสันและลวดลายที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น นับเป็นของฝากอันทรงคุณค่าที่น่าประทับใจทั้งผู้ให้และผู้รับ ผ้าทอมือของลาวนิยมทอด้วยใยไหมและฝ้าย โดยมีแหล่งผลิตอยู่ตามหมู่บ้านหลายแห่งตั้งแต่ภาคเหนืออย่างแขวงหลวงน้ำทา หลวงพระบาง เชียงขวาง ไปจนถึงภาคใต้ที่แขวงจำปาสัก ผ้าทอมือของลาวนิยมนำมาทำเป็นชิ้น สุภาพสตรีชาวลาวนิยมนุ่งในชีวิตประจำวันซึ่งนับเป็นภาพที่น่าประทับใจอย่างหนึ่งเมื่อมาเยือนเมืองลาว นอกจากชิ้นแล้ว ผ้าทอมือยังนำมาใช้เป็นผ้าเปียง นิยมปักลวดลายลงไปอย่างวิจิตรงดงาม และยังมีผ้าตุ้มซึ่งใช้คลุมไหล่ ผ้าฝ้ายทอมือของลาวยังนิยมนำมาใช้ทำเป็นชุดเครื่องนอน ปลอกหมอน และผ้าปูโต๊ะอีกด้วย แหล่งเลือกซื้อสินค้าหัตถกรรมผ้าทอมือที่สำคัญได้แก่ ร้านขายสินค้าหัตถกรรมทอผ้าในเมืองหลวงพระบาง และนครหลวงเวียงจันทน์ ภายในตลาดเช้าและร้านสินค้าหัตถกรรมทั่วไป





สินค้าชนเผ่า

ประชากรของลาวส่วนหนึ่งประกอบไปด้วยชาวชนเผ่าพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ตามแขวงต่าง ๆ ตั้งแต่ภาคเหนือจรดภาคใต้ เช่น ม้ง เย้า อาข่า ล่าหู่ แลนแตน และขมุ ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์ในลาวเหล่านี้ยังคงดำรงวิถีชีวิตชนเผ่าแบบดั้งเดิม มีทักษะความสามารถในการประดิษฐ์งานหัตถกรรมประจำเผ่าที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สินค้าจากชนเผ่าจึงเป็นของฝากที่ได้รับความนิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และมีมากมายหลายชนิด อย่างเช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หมวก กระเป๋า เครื่องประดับโลหะ เครื่องประดับจากเมล็ดพืช ผ้าทอ ผ้าปูโต๊ะ ชุดเครื่องนอน ผ้ารองแก้วและจาน โดยแต่ละชนเผ่าก็จะผลิตสินค้าที่มีสีสันและลวดลายแตกต่างกันออกไป หาซื้อได้ทั่วไปในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น ตลาดกลางคืนและร้านหัตถกรรมลาวในเมืองหลวงพระบาง ตลาดเช้าและแผงขายสินค้าที่ระลึกหลังพระธาตุหลวง ในนครหลวงเวียงจันทน์



เครื่องเงิน

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าช่างเงินของลาวมีทักษะความสามารถในการผลิตเครื่องเงินที่ละเอียดประณีต มีลวดลายที่วิจิตรงดงาม ซึ่งเป็นฝีมือที่สืบทอดมายาวนานจากรุ่นสู่รุ่น เครื่องประดับเงินของลาวสะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรืองในอดีตกาลของอาณาจักรซึ่งมีการแลกเปลี่ยนค้าขายกับจีน ทิเบต และอินเดีย เครื่องเงินจึงเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความมั่งคั่ง โดยเฉพาะเครื่องประดับเงิน อย่างเช่น สร้อยคอ กำไล ต่างหู และแหวน ซึ่งมีลวดลายที่เรียกว่า "ลายดอกพิกุล" จะได้รับความนิยมในกลุ่มคนลาวมาตลอดเพราะถือเป็นลวดลายที่แสดงให้เห็นถึงฐานะทางสังคมชั้นสูง จะเห็นได้ว่าคนลาวใส่เครื่องประดับเงินในทุกโอกาส ทั้งงานบุญ งานแต่งงาน งานเฉลิมฉลอง และงานราตรีต่าง ๆ สำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป เครื่องประดับเงินของลาวก็มีให้เลือกซื้อหากันได้หลายเกรดหลายราคา ขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อเงินที่นำมาผลิต นอกจากเครื่องประดับแล้วผลิตภัณฑ์จากเงินที่นิยมยังมีอีกหลายอย่าง เช่น เครื่องใช้ เครื่องครัว พระพุทธรูป และของแต่งบ้านต่าง ๆ สำหรับแหล่งซื้อหาเครื่องเงิน สามารถเลือกซื้อได้ตามร้านหัตถกรรมทั่วไป เช่น บ้านพานม ที่เมืองหลวงพระบาง และตลาดเช้า ที่นครหลวงเวียงจันทน์



หัตถกรรมจากไม้

งานหัตถกรรมที่ผลิตขึ้นจากไม้ของลาวได้รับความนิยมนานมาแล้วและเป็นงานที่สร้างขึ้นด้วยภูมิปัญญาและฝีมือที่สืบสานมาแต่ครั้งอดีตซึ่งมีความประณีตสวยงาม สินค้าหัตถกรรมจากไม้สามารถซื้อขายได้ทั่วไปในท้องตลาด ตั้งแต่สินค้าประเภทเครื่องเรือนขนาดใหญ่ เช่น ตู้ โต๊ะ เตียง จนถึงสินค้าประเภทข้าวของเครื่องใช้ในครัวเรือนและของประดับตกแต่งบ้าน แหล่งผลิตงานหัตถกรรมไม้ที่น่าสนใจมีหลายแห่งทั่วประเทศ เช่น บ้านหนองบึง แขวงจำปาสัก ก็เป็นหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงด้านการแกะสลักไม้ ซึ่งนิยมแกะสลักเป็นรูปร่างต่าง ๆ เช่น รูปสัตว์ รูปคน และเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของชาวชนเผ่า เป็นงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่มีความน่าสนใจอย่างมาก หากเดินเข้าไปในหมู่บ้านก็จะพบชาวบ้านส่วนใหญ่กำลังแกะสลักไม้อย่างตั้งใจ มีสินค้าที่ทำเสร็จแล้วจากขนาดเล็กไปจนถึงงานชิ้นใหญ่ขนาดเกือบเท่าคนจริง วางเรียงรายไว้เพื่อรอการจำหน่าย แต่ถ้าหากใครนิยมงานสมัยใหม่ ลองแวะเข้ามาชมภายในร้านหัตถกรรมอย่างเช่น คารุโซ ลาว (Caruso Lao) ทั้งที่สาขานครหลวงเวียงจันทน์และเมืองหลวงพระบาง ก็จะพบงานหัตถกรรมไม้ประเภทของแต่งบ้านและเครื่องใช้ในครัวเรือนที่ค่อนข้างแตกต่างจากท้องตลาดทั่วไป เนื่องจากเป็นงานที่ได้รับการสร้างสรรค์โดยนักออกแบบและผลิตโดยช่างฝีมือที่ได้รับการฝึกฝนทักษะมาอย่างดี



เครื่องจักสาน

ไม้เป็นต้นไม้ที่พบได้ทั่วไปในประเทศ ชาวบ้านส่วนใหญ่ก็มีฝีมือในการจักสานไม้ไผ่เป็นภาชนะและเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ เช่น พัด ตะกร้า กระเป๋า และข้าวของเครื่องใช้ในครัวเรือน ผลิตภัณฑ์จักสานจากไม้ไผ่ของลาวเป็นของฝากที่หาซื้อได้ง่ายตามตลาดและร้านหัตถกรรมต่าง ๆ แต่ถ้าหากจะให้ของฝากที่ประทับใจผู้รับเป็นพิเศษ แนะนำให้ลองลงมือสานดูเอง ร้านหัตถกรรมอย่างเช่น "ออก พบ ตก" เปิดสอนวิธีการจักสานให้กับผู้สนใจได้มาเรียนโดยใช้เวลาครึ่งวันก็จะสามารถสานพัดได้ หรืออาจจะเพิ่มเวลาเรียนเป็นหนึ่งวันเพื่อสามารถสานตะกร้าใบเล็ก ๆ ก็ได้



กระดาศา

ผลิตภัณฑ์จากกระดาศาของลาวมีมากมายหลายชนิดและรูปแบบ ผลิตจากต้นไมชนิดหนึ่งที่เรียกว่าปอสาเมื่อนำมาทำเป็นกระดาศาแล้วจะมีความเหนียวและคงทน จึงนิยมนำมาผลิตเป็นของที่ระลึกและเครื่องประดับบ้าน เช่น สมุด โคมไฟ ร่ม รวมทั้งภาพเขียนบนกระดาศาซึ่งเป็นงานศิลปะที่ได้รับความนิยมมากในกลุ่มนักท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์จากกระดาศาสามารถหาซื้อได้ตามแหล่งท่องเที่ยว เช่น ที่ตลาดกลางคืน เมืองหลวงพระบาง และตลาดริมโขง ที่นครหลวงเวียงจันทน์



อาหารลาว

นักท่องเที่ยวหลายคนที่ได้เดินทางมาเที่ยวที่เมืองลาวติดใจรสชาติของอาหารลาวและอาจจะต้องการซื้อติดไม้ติดมือกลับบ้านหรือนำกลับไปเป็นของขวัญก็มีอาหารลาวหลายอย่างที่บรรจุไว้ในภาชนะที่พร้อมสำหรับการเดินทางให้เลือกซื้อหากัน หากมาเยือนเมืองมรดกโลกหลวงพระบาง อาหารขึ้นชื่อของเมืองนี้ก็คือ แจ่วบอง (น้ำพริกเผาชนิดหนึ่ง) และโคแปน (สาหร่ายแม่น้ำโขงนำมาตากแห้งและปรุงรส) ซึ่งสามารถซื้อได้ที่ตลาดเช้า นอกจากนี้ ยังมีขนมยอดนิยมที่เรียกว่า ขนมขี้แมว ทำจากแป้งมีรสชาติกรอบหวานเคี้ยวเพลิน ก็เป็นของฝากที่น่าซื้อเช่นกัน ชา และกาแฟลาวซึ่งมีแหล่งผลิตอยู่ที่พูเพียงบอลาเวนทางภาคใต้ก็เป็นสินค้าขายดีที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อกลับไป หากไม่ได้เดินทางไกล ปลาจ๋า ปลาส้ม หมูยอ หม่าและไส้จั่วก็เป็นของฝากที่ถูกใจหลาย ๆ คนแน่นอน **6**



IMPRESSUM

ผู้ผลิต:

สมาคมเครือข่ายคนไทยในต่างแดน

บรรณาธิการประจำฉบับ:

ดร.พัทยา เรือนแก้ว

กองบรรณาธิการ:

อัษฎชัย เฮียร์ลิง, พษมลวรรณ เกริกสุวรรณชัย, นฤมล ชวินต์,
จริยา มีลเลอร์, อรณี ไฟฟ์เพอร์, กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู, ศักดา บัลดอย

ผู้ร่วมงานในเล่ม:

คมสกล บุญณะ, ศิรินคร จิระเสถียรพงศ์, เกตุ พิทยากรศิลป์

พิสูจน์อักษร:

สุรรัตน์ นิชาพัฒน์

ศิลป์และจัดรูปเล่ม:

อัษฎชัย เฮียร์ลิง, ชลัช วรยรรยง

เว็บมาสเตอร์:

อัษฎชัย เฮียร์ลิง, ชลัช วรยรรยง

www.d-magazine.de

e-mail: info@d-magazine.de

นิตยสารตีพิมพ์ออกทุก ๆ สี่เดือน

(เมษายน, สิงหาคม และธันวาคม)

บทความตีพิมพ์ในนิตยสาร „ดีมาก“ สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ไม่อนุญาตให้
คัดลอกข้อความ บทความและรูปภาพต่าง ๆ ก่อนได้รับอนุญาตจากผู้ผลิต
คัดลอกหรือพิมพ์ซ้ำบทความหรือรูปภาพที่เคยพิมพ์เผยแพร่ที่อื่นมาแล้ว
กรุณาติดต่อเจ้าของบทความโดยตรง

Herausgeber:

Networks Thais Overseas e.V.

Chefredakteurin:

Dr. Pataya Ruenkaew

Redaktion:

Aunchun Hirling, Pasamolwan Kerksuwanchai, Naruemol Schwind, Chariya
Müller, Oranee Pfeiffer, Kularp Saipopoo, Sakda Bualoi

Mitarbeiter/innen:

Komsakon Boonna, Sirinthorn Jirasteanpong, Ket Phitthayasilb

Korrektor:

Sureerat Nichaphat

Art und Layout:

Aunchun Hirling, Chalal Worayanyong

Webmaster:

Aunchun Hirling, Chalal Worayanyong

www.d-magazine.de

e-mail: info@d-magazine.de

„D-mag“ erscheint vierteljährlich:

April, August und Dezember

Vervielfältigung von Artikeln und Fotos ist nur

mit Genehmigung von dem Herausgeber erlaubt.

Vervielfältigung oder Nachdruck von bereits in anderen Medien

erschienenen Artikeln oder Fotos wenden Sie sich bitte direkt an Autors.



*„Das neue Jahr sieht mich freundlich an,
und ich lasse das alte
mit seinem Sonnenschein und Wolken
ruhig hinter mir.“*

- Johann Wolfgang von Goethe -



www.d-magzine.de
www.n-t-overseas.de

